

PP 100003424

MĚLI BYCHOM SI POMÁHAT

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 12. srpna

Brity podráždily kontroly u Gibraltaru, ale Španělé prý neustoupí
Maďarsko předčasně splatilo úvěr od MMF ve výši 20 miliard eur
Rusnok nevylučuje možnost přijetí zákonů po rozpuštění Sněmovny a Kuba zpochybnil ambice Němcové stanout v čele ODS, první je přece on a Římští katolíci už podali většinu žádostí o navrácení majetku, říká Duka
Policie vloni odposlouchávala téměř 4000 lidí na více než 6200 linkách
SPOZ se snaží získat členy vlády na své kandidátky do sněmovny
NKÚ objevil Ameriku: ministerstva mají drahé externí služby
Počasí v Praze: oblačno, 26 °C

Slovo vydavatele:

Nedávno jsem se koukal na krátký korejský film, dva pánové nastoupili někde na vsi, mezi poli do autobusu plného mladých mužů a vyklubali se z nich dva banditi, jeden s nožkem, druhý s ničím a obcházeli cestující, kteří jim museli dávat peníze a hodinky, pak vytáhli mladou řidičku autobusu, dali jí pěstí a

znásilnili ji. Nikdo z cestujících nikomu nepomohl. Pro Korejce či Indy je to asi normální film ze života. Pro mne je to udivující šok, to se v Austrálii nemůže stát, to by ty lupiče v Austrálii frajeři ze vsi v tom autobuse umlátili. To se v Texasu nemůže stát, to by je na místě frajeři v autobuse rozstříleli. Ani ve Švýcarsku se to nemůže stát, nikoho by ani nenapadlo přepadnout autobus. To je právě to, každý má více či méně pokřivený charakter už tím, že žil a vyrůstal ve vězení nebo ve společnosti, kterážto je pod vedením politických darebáků, třeba komunistů nebo nacistů, takže občan bere věci nenormální jako normální, tudíž Číňan se ani nepodiví, když dáte úplatek, Ind když znásilníte na ulici ženu či dítě, Australan když vyhodí profesora z University, protože nepodporuje politiku „oteplování země“, či Čech, že kamarád je uduvač, že?

Nebo si myslíte, že se to děje jen proto, že občan je bezmocný?
Film k shlédnutí na:
<http://www.youtube.com/watch?v=CK4TUPoVKLY>

http://www.youtube.com/watch?v=CK4TUPoVKLY

Ika de Detrich vede české rozhlasové vysílání v Austrálii již dvacet jedna let

„Stanice SBS neboli Special Broadcasting Services vznikla zákonem v roce 1976 poté, co se australská vláda rozhodla ustanovit rozhlasové vysílání pro emigranty. Zkušební provoz pro sedm nebo osm největších etnických komunit zahájila o rok dříve. Program tvořily důležité zprávy v jejich jazyce, protože vláda zjistila, že angličtina příslušníků komunit není tak dobrá a uniká jim spousta věcí. Projekt byl velmi úspěšný, a tak se rok na to už vysílalo v 21 jazycích, pak ve 45 a teď v 68 jazycích. Jsme největší rozhlasovou stanicí na světě co do počtu vysílaných jazyků.“

Odkdy se vysílá v češtině?

Od června roku 1976 nepřetržitě až do teď. Původně se ale vysílalo jen ve dvou největších městech Sydney a Melbourne. Od roku 1994 se vysílá pro celou Austrálii. Vysílá se jak ze Sydney, tak z Melbourne.

Kolik redaktorů se na českém vysílání podílí?

Kromě mě máme tři externisty. Ale bude se to upravovat. Doufám, že budu mít i stále zaměstnance alespoň na poloviční úvazek? Ale víc jak dva to určitě nebudou.

Jak často vysíláte?

Vysíláme dvakrát týdně. Jednou týdně v neděli je nás slyšet po celé Austrálii a čtvrtěční pořad je pro Sydney a okolí. Zdůrazňuji ale, že několik let nás lze poslouchat i přes internet. Už začínáme mít dokonce posluchače v samotném Česku. Máme také webové stránky, na

kteří umíšťujeme nejzajímavější pořady.

Jaký je program českého vysílání?

Pořad máme hodinový. Prvních patnáct minut jsou zprávy ze světa, z Austrálie i z České republiky, které dostáváme prostřednictvím Radia Praha a sestřiháváme je asi na 8,5 až 9 minut. Potom následují Aktuality, kde se věnujeme jak české, tak australské politice. Vždy probereme podrobně

nějakou důležitou událost dne. V poslední půlhodině se věnujeme publicistice. To jsou rozhovory, dokumentární pořady nebo diskuse atd.

Máte představu, kolik máte posluchačů?

Odhadovala bych to na 50 tisíc lidí. Máme i posluchače slovenské, nebo mezi Australany, kteří se vdali nebo oženili s Čechy. Teď do Austrálie přichází hodně českých i slovenských studentů a ty se také snažíme získat jako posluchače. V žádném případě nejsme jenom obrozenecké vysílání typu 19. století.

Jak jste se Vy sama dostala k práci v rádiu?

Já jsem viděla v novinách inzerát, tak jsem se přihlásila do konkurzu. Ještě v Československu jsem skončila studium španělštiny a francouzštiny a k psaní jsem měla blízko. Chtěla jsem jenom psát, nakonec ale došlo ke změně a já musela i hlásit, což byl pro mě trochu horor. Ale prošla jsem hlasovými zkouškami, a nakonec to bylo dobré. Člověk si zvykne na vše.

Nejdřív jsem nastoupila do redakce v Sydney, kde jsem vedení převzala v listopadu 1992. Tehdy se celá stanice reorganizovala. V melbournské redakci byl další kolega. Teď po nové restrukturalizaci jsem vedoucí pro obě redakce českého vysílání v Sydney i Melbourne.

Proč jste odešla z Československa a proč do Austrálie?

Bylo to, protože během návštěvy mého bratra v Austrálii, kterého jsem nemohla šestnáct let vůbec vidět, jsem se seznámila se svým budoucím manželem. Vzali jsme se v Austrálii. Já jsem se vrátila a požádala jsem o vystěhování. Ovšem tehdejší československé úřady to zakázaly, takže to trvalo téměř dva roky. A kdyby nebylo intervence australské vlády, která kvůli mně změnila imigrační zákon a udělila mi občanství, tak bych se do Austrálie nedostala zřejmě až do změny režimu.

V jaké to bylo době?

Bylo to v roce 1983 a odjízďela jsem těsně před Vánoci 1984.

Váš bratr tehdy v Austrálii žil již delší dobu?

Ano, byl emigrant roku 1968. Tehdy když někdo utekl do zahraničí, jeho rodina za to byla trestána. To byl tehdejší systém.

Jak vzpomínáte na Vaše australské začátky?

Podívejte se, po těch dvou letech, kdy jsem si v ČSSR prošla i policejními výslechy a vyhodili mě z práce, musela jsem uklízet atd., jsem byla ráda, že jsem to dvaadvaceti měsíční období přežila celkem bez újmy psychické i fyzické. Začátky sice nebyly lehké, ale Austrálie je

velice pohodová země. Nic mě nemohlo vyvést z míry. Navíc jsem měla kliku, že jsem našla inzerát v novinách, kde hledali někoho, kdo mluví španělsky. A aniž bych to tušila, tak to bylo zrovna argentinské obchodní oddělení, pro které jsem tady v Praze pracovala jako tlumočnice a překladatelka. Takže jsme měli vzájemně šok. Vzali mě hned namísto. Náhody jsou v životě nevyzpytatelné.

Bylo něco, na co jste si v Austrálii těžko zvykla?

Ani ne, možná na angličtinu. Mně každý rozuměl, ale já jim ne. To mi trvalo nějaký čas. Měla jsem možná výhodu, že jsem pracovala pro obchodní oddělení Argentiny, tudíž jsem již byla seznámena s tím ekonomickým systémem. Nedělalo mi takové potíže přeorientovat se na západní systém jako lidem, kteří pracovali jenom pro tehdejší socialistické podniky. Ze začátku byl taky trochu problém, že odchodem pochopitelně ztratíte své kamarády a přátele. Nejkrutější bylo, že když mi zemřela maminka, já nemohla ani na pohřeb. To bylo drsné. Člověk věděl, že když jednou odejde, tak dveře pak už zůstanou zavřeny.

Kdy jste se poprvé od odchodu přijela do Česka podívat?

Přilíš jsem se tam nehrnula, protože vzpomínky na to, co mi tehdejší komunistická vláda udělala, byly příliš silné. Přijela jsem až v roce 1993. Přiznám se, že když jsem přistála na letišti, tak jsem nejdřív měla malé obavy, aby se zase někde nevyonořili nějakí policajti. Ale byla jsem mile překvapena.

Jak na Vás tehdejší Česká republika působila?

Z vnějšku bylo vše v pořádku, ale tehdy už jsem byla asi rok v rozhlase a pokoušela jsem se navázat styky s novináři, abych vysílání mohla rozšířit a postavit na nějakou profesionální úroveň. Ale přiznám se, že jsem občas pocítila ty staré struktury, ještě to na mě někdy dýchlo takovým zatuchlým komunismem. O pět let později v roce 1998 jsem už viděla velký pokrok a teď po deseti letech už není prakticky vidět rozdíl, když přijíždíte z Německa do Česka. A co kvitují s velkým povděkem: lidé jsou daleko příjemnější.

Žijete v Austrálii, do Česka jezdíte na návštěvy. Kde se dnes cítíte doma?

To je těžká otázka. Přiznám se, že jsem na Československo byla nejdřív rozezlená, ale to z Vás s lety vyprchá. Doma se cítím v Austrálii, teď tam už žiji dvacet čtyři let. Ale i v Čechách se po pár dnech cítím jako ryba ve vodě. Nedám dopustit ani na jednu z obou zemí.

Ika skončila ve vysílání SBS v červenci 2013 autor: Krajane net

Vážení čtenáři, vyslechněte naši prosbu: nedovolte zaniknout těmto nevýdělečným Novinám - pomozte jim tím, že je předplatíte sobě nebo i někomu jinému. Děkujeme.

Úterý 13. srpna

V Káhiře se střetli stoupeneci nové vlády a exprezidenta Mursiho
 Izrael odvrátil teroristický útok - sestřelil raketu nad letoviskem Ejlat
 Pražská ČSSD chtěla za lídra své kandidátky Sobotku, ten to ale odmítl
 Sněmovna vzkázala duu Ištvan&Šlachta, že jim údaje o poslancích nedá
Rusnok předal na Hradě Zemanovi demisi vlády a ten ji přijal
 Kohout ani Fischer nechtějí kandidovat za SPOZ, Pecina možná ano
 ČSSD chce ve volbách získat 1/3 hlasů, v Praze 1/4, řekl Sobotka
 Někteří poslanci ODS zřejmě rozpuštění Sněmovny nepodpoří
 Počasí v Praze: oblačno, větrno, 23 °C

Středa 14. srpna

V Egyptě vyhlásili výjimečný stav, někde i zákaz vycházení
 V izraelské vládě se projevuje odpor proti mírovému urovnání
 Kuba už o vedení ODS do voleb nestojí a vyslovil podporu Němcové
 Rusnok nechá gripeny na nové vládě, jen když Švédové nebudou moc naléhat
 Parkanová, možná protiprávně, zveřejnila výsledky v kauze letadel CASA
 Soud uvolnil Tykačův majetek zablokovaný kvůli kauze CS Fondů
 Vláda schválila větší pravomoci ČOI ohledně předváděcích akcí
 Salačová v záznamu policejního výslechu poprvé zmínila Ratha
 Počasí v Praze: oblačno, 22 °C

Čtvrtek 15. srpna

V Egyptě zemřelo už přes 500 lidí, mrtvého hlásí i Hurghada
 USA v reakci na situaci v Egyptě zrušily naplánované manévry
 ODS v Praze 10 se důrazně postavila za odvolaného Hrdličku
 Mynář potvrdil, že Klausová i Remek budou navrženi na velvyslance a Kvůli odtajnění svědků v kauze CASA
 Parkanové vazba prý nehrozí
 ÚSTR spustil web mapující protesty proti okupaci v roce 1968
 Zemanovi už chtějí přemluvit i Rusnoka, aby za ně kandidoval
 ČTÚ vyhlásil finální podmínky aukce mobilních kmitočtů
 Počasí v Praze: oblačno, 25 °C

Pátek 16. srpna

CIA přiznala existenci záhadné Oblasti 51 v nevadské poušti
 RB OSN vyzvala účastníky egyptského konfliktu k ukončení násilí
 MZV nedoporučuje jezdit do Egypta, a to ani do turistických destinací
 B.Sobotka připustil, že by mohla vzniknout vláda ČSSD s podporou komunistů
Fischer bezdůvodně vyhodil kompletní obranný tým, který řeší arbitráže solárníků
 Volby vyhlásím na konec října, prozradil Zeman za odměnu komunistickému listu
 Stát nebude podporovat nové obnovitelné zdroje energie, rozhodli poslanci
 Sněmovna zamítla návrh ODS odložit hlasování o rozpuštění až do 3. září
 Počasí v Praze: skoro jasno, 26 °C

Víkend 17. – 18. srpna

Inspektoři OSN k provedení chemických útoků přijeli do Damašku a KLRD souhlasí s obnovením schůzek rozdělených korejských rodin a Egyptští islamisté zrušili pochod k ústavnímu soudu, chrání ho armáda
 Drábová, Topolánek i Bursík zkritizovali státní energetickou koncepci a Pecina prý odvolal Šmerdu z pošty kvůli informacím, které obdržel
profesor Tomáš Krejča se dnes v noci ,s rodinou , vrátil z putí do mamelucké říše Ománské s nákladem 1500 s'írků, krystalických hornin ba i jiných přírodnin.
 U Boršova byl odhalen pomník americkým letcům, kteří tam zahynuli a Na D1 v úseku Šternov-Psáře proběhla třetí série bourání mostů
 Víc než 2/5 Čechů nevěří tomu, že se Sněmovna zítra rozpustí
 Počasí v Praze: oblačno, teploty až 31 °C

Pondělí 19. srpna

EK vyzvala Slovensko ke stržení zdi oddělující v Košicích Romy a USA a Jižní Korea zahájily každoroční společné vojenské cvičení
 Ve volbách půjde podle Schwarzenberga o obranu demokracie
 Jakl se pokusil vyvrátit spekulace o návratu Klause na politickou scénu
 Česko kvůli hrozbě teroristického útoku zpřísnilo kontroly na železnici a ODS Brno-střed navrhla na lídra kandidátky exministra školství Fialu
 Bývalí ředitelé Národního divadla nesouhlasí s výsledky auditu
 Kraje Karlovarský a Ústecký schválily zaplacení korekcí ROP
 Počasí v Praze: dešť, 20 °C

Úterý 20. srpna

V Jeruzalémě se konalo další kolo obnovených mírových jednání
 Pákistánský soud obvinil exprezidenta Mušarafa v případě Bhuttové
Poslanci souhlasili s usnesením, kterým žádají prezidenta o rozpuštění sněmovny
 Většina stran rozpuštění sněmovny uvítala, ODS ho za řešení nepovažuje a Zemana těší, že nedojde ke "Kalouskovu tunelu" - zrušení daně z dividend
 Vláda po rozpuštění Sněmovny utlumí zákonodárnu aktivitu.
 Tvrdí to ale Rusnok
 Stopy po střelách na fasádě Národního muzea zůstanou zachovány i po rekonstrukci
 Sváček nezískal podporu výboru pro lidská práva pro zvolení ústavním soudcem
 Počasí v Praze: oblačno, 20 °C

Středa 21. srpna

Egyptský soud nařídil propustit z vazby exprezidenta Mubaraku a Za vyzrazení tajných dat přes WikiLeaks dostal Manning 35 let natvrdo
Česká republika si připomněla 45.výročí invaze vojsk Varšavské smlouvy
 Zeman poprvé ostrouhal, Senát mu neschválil Sváčka na ústavního soudce
 Úvahy o zneuzítí rozpuštění sněmovny Senátem označil Štěch za nesmysl
 Zeman by se podle B. Sobotky neměl angažovat v kampani zemanovců a Další demokratickou institucí, které Zeman nedůvěřuje, je Nejvyšší soud
 Ministerstvo upozornilo, že zhruba půl milionu lidí nemá nový řidičák
 Počasí v Praze: oblačno, 24 °C

Čtvrtek 22. srpna

Maning o sobě prohlásil, že je žena, a požádal Obamu o milost
 Egyptský exprezident Mubarak byl propuštěn po dvou letech z vazby
 Stát bude dorovnávat penze lidem, kteří před r. 1993 pracovali na Slovensku
 Vyšší ochrana udavačů uzákoněna nebude, Michálkův návrh zákona byl paskvil
 Policie obvinila deset lidí včetně šéfký ERÚ Vitáskové ze solárního podvodu
 Komunisti nasadili do čela pražské kandidátky stalinistku Semelovou a Asi 95 000 seniorů požádalo o zvýšení důchodu za práci v penzi a Odboráři radostně odsouhlasili odchod Zavadila do politiky
 Počasí v Praze: oblačno, 23 °C

Pátek 23. srpna

Koreje se dohodly na opětovném setkání rodin rozdělených válkou a Svět musí zjistit víc o údajném chemickém útoku v Sýrii, prohlásil Obama
 Zeman potvrdil, že Sněmovnu rozpustí 28.8. a volby vyhlásí na 25. a 26.10.
 ČSSD se opičí po KSČM a žádá změny v církevních restitucích
 RegioJet žaluje dráhy o stamiliony kvůli cenám mezi Prahou a Ostravou a Zeman dovolí Mynářovi kandidovat za SPOZ ve volbách do PS
 ČSSD si podle Medianu drží 30 %, odliv voličů ODS se nekoná
 Bursík opustil Stranu zelených, Šťastný vystoupil z ODS
 Počasí v Praze: oblačno, 23 °C

Víkend 24. srpna – 25. srpna

Syrští povstalci dostali z Turecka zásilku čtyř set tun zbraní
 Obama zvažuje zákrok v Sýrii, Damašek a Teherán před ním varují a V Moskvě bylo zatčeno deset lidí při vzpomínce na invazi do ČSSR
 ÚOOZ žádost o záznamy z PS konkretizoval a Němcová mu je poskytne
 Zemanův výrok o ztrátě důvěry v Nejvyšší soud je děsivý, říká Pithart a Klaus rozhodně nepřichází jako oponent Zemana, prohlásil Zaořálek
 Šéfka ERÚ neodstoupí, pokud bude obžalována v kauze podvodu a Při protiromských protestech policie zadržela celkem 101 lidí
 Počasí v Praze: postupně ochlazení na 16°C a dešť°

Další mrtvice z antikoncepce. Zaved'me předběžná vyšetření, volají experti

25. srpna 2013 - Desetina českých žen má podle VZP poruchu srážlivosti krve, která může mít v kombinaci s hormonální antikoncepcí smrtelné následky. Podle některých odborníků by lékaři měli ženám před předepsáním antikoncepce povinně provádět testy na riziko trombózy, přestože jsou finančně nákladné. Lékaři o tom chtějí jednat již v září.

Hana Sládková se ve dvaatřiceti letech znovu naučila chodit a mluvit. Postihla ji mrtvice. A podle lékařů za ni může hormonální antikoncepce.

"Nejdřív mi bylo jen divně, tak jsem jela k lékaři. V nemocnici nepoznali, co mi je, měli podezření na roztroušenou sklerózu. Nechali si mě tam však přes noc a naordinovali mi hořčičk. Druhý den jsem přestala hýbat polovinou těla a hůře se mi mluvilo, teprve poté mě poslali na magnetickou rezonanci a diagnostikovali mi mrtvici," popisuje.

Až do začátku září musí Hana zůstat v rehabilitačním ústavu. Má štěstí, že nebude mít doživotní následky, už se pohybuje a mluví zcela normálně. Nejvíc jí vadí, že se testy na rizika trombózy nedělají ženám ještě před prvním vypsáním receptu.

Ve Francii už kvůli mrtvicím mladých žen způsobeným antikoncepcí běží několik soudních sporů. V jednom případě se za svou mrtvou dceru soudí s výrobcem pilulek rodiče.

U desetiny českých žen hrozí riziko trombózy
 Do Česka zatím vlna žalob nedorazila, ale to je podle lékařů zřejmě jen otázkou času. I u nás už totiž gynekologové chtějí vydat stanovisko, že ženy by před předepsáním antikoncepce měly projít testem na riziko trombózy, minimálně na poruchu srážlivosti krve s názvem leidská mutace.

Tu má podle výzkumu VZP desetina českých žen. Nesmí antikoncepci užívat vůbec, hrozí jim, že třeba zemřou v letadle při cestě na dovolenou. Problém je, že o své poruše mnohdy nevědí. Nikdo je na testy neposlal. Gynekologové to nyní chtějí změnit.

Čeští gynekologové se v září sejdou a budou řešit téma, které v posledních měsících hýbá celou Francií a teď už i Německem: nebezpečí antikoncepce. "Chceme vydat stanovisko k antikoncepci a rozhodně počítáme s větším zpřísněním podmínek pro její předepisování. A to v tom smyslu, že by se ženy měly testovat na trombofilní mutace ještě dřív, než začnou antikoncepci brát," řekl MF DNES předseda odborné České gynekologicko-porodnické společnosti Jaroslav Feyereisl.

Podle něho je bohužel fakt, že lékaři se málo ptají žen, zda nemají v rodině případy trombózy, mrtvice, plicních embolií a podobně. A dědičné zatížení je právě faktor, který výrazně zvyšuje riziko, že žena při polykání hormonálních pilulek dostane mrtvici.

"Je jasné, že ty testy nejsou levné, ale zdá se prokázané, že rizika jsou u některých žen velká," říká Jaroslav Feyereisl.

Gynekologicko-porodnická společnost přitom byla dosud dost opatrná na kritická vyjádření.

"Pozitiva antikoncepce pro většinu žen převažují, patří mezi ně i snížení rizika některých druhů rakoviny, třeba prsu," říkal donedávna předchozí předseda odborné společnosti Vladimír Dvořák.

Ve Francii úmrtí rozpoutala řadu soudních procesů Příběhy z Francie, kde nyní běží několik soudních sporů ochrnutých žen s výrobcí pilulek, však dokazují, že souvislost antikoncepce s úmrtím žen kvůli ucpání cév je zřejmá.

Francouzská národní agentura pro zdravotní bezpečnost, která sleduje nežádoucí účinky léků, udělala studii na čtyřech milionech žen ve věku od 15 do 49 let, které braly antikoncepci v době od 1. července 2010 až do posledního prosince 2011. **A jen za tento rok a půl se ukázalo čtrnáct úmrtí žen připsaných na vrub antikoncepce.**

A nejen to: prokázalo se také, že hormonální antikoncepce výrazně zvyšuje riziko plicních embolií a trombózy. Postižených žen s nepříjemnými následky na zdraví jsou podle tamních patientských organizací stovky ročně.

Ve Francii už proto vláda zakázala proplácet ze zdravotního pojištění takzvanou antikoncepci třetí generace. U nás sem patří například velmi známé pilulky Diane 35, které mnozí lékaři doporučují hlavně pacientkám s akné, protože hormony mají navíc vylepšovat pleť. Právě o Diane 35 se vede ve Francii spor. Evropská unie se totiž před několika dny zastala výrobce léku a chce, aby se zpět vrátil do prodeje ve Francii. Soudní spory poškozených žen zatím běží a po jejich vzoru se první žaloba začala řešit už i v Německu.

Kolik je postižených žen v Česku, nikdo neevduje. Ovšem právě příběh Hany Sládkové, která dostala mrtvici ve 32 letech a znovu se učila chodit, ukazuje, že jich může být hodně. Vědecká zpráva neurologa Jiřího Neumanna, který zkoumal příčiny mrtvic u mladých žen, jichž začalo přibývat, ostatně už před pěti lety poukázala na to, že v Česku jsou takto postižené minimálně desítky žen ročně.

"Podle mě je to daň za to, že antikoncepci bere už třetí generace žen a lékařům i pacientkám se vytratilo z hlavy povědomí, že jde o lék se všemi riziky. Včetně toho, že má i smrtelné účinky," řekl tehdy lékař.

Dlouho už varuje i sdružení Ictus, které pomáhá lidem po mrtvici: že hormony nejsou vitaminy. A radí ženám, aby se nechal gynekologem bedlivě hlídat, pokud se nechtějí vzdát výhod antikoncepce. Měly by se u nich dělat jaterní testy, sledovat riziko trombózy, tlak.

Totéž říká i předseda gynekologicko-porodnické společnosti. "Nezeptá-li se vás lékař na rizika, ptejte se samy. Dřív, než si recept na pilulky odnesete," radí Feyereisl.

Autor: Lenka Petrášová iDnes
NOVINY: V Austrálii také upozorňují zvláště na výrobky fy.BAYER a antikoncepci Yazz and Yasmin. V televizi dokonce mluvili o tom, že 3 lidé letos v AU zemřeli!!!

Pozrite si na mape: Najpoužívanejšie priezviská v Európe!

EURÓPA - Pozrite sa na unikátnu mapu Európy, ktorá zobrazuje, aké priezvisko je v jednotlivých krajinách najfrekvencovanejšie. U nás vyhralo priezvisko Horváth, ktoré je maďarského pôvodu.

Naozaj zaujímavý výskum zverejnili na stránke boredpanda.com. Museli si dať veľkú námahu, keď dokázali z množstva mien, vyskytujúcich sa po celej Európe určiť tie, ktoré sú v jednotlivých krajinách najčastejšie sa vyskytujúce.

Najviac používaným menom v Európe je podľa tejto štatistiky Novak. Vo svojich podobách sa najčastejšie vyskytuje v Česku (Novák), Slovinsku (Novak) a Poľsku (Nowak).

Asi budete prekvapení, lebo najčastejšie používané priezvisko na Slovensku nie je Kováč, Molnár ani Baláž, ale je to priezvisko maďarského pôvodu, a tým je Horváth. Podľa Jána Kulíka, ktorý sa zaoberá pôvodom a evolúciou priezvisk na Dolnej zemi, priezvisko Horvat(h) predstavuje maďarskú podobu písania názvu národa Chorvat. Tu je asi aj vysvetlenie, prečo hovoríme „chorvátskemu“ moru „slovenské“. Veď napokon naše národy patria k Slovanom, ktorých jazyk sa vyvinul zo spoločnej praslovančiny.

Vo Francúzsku žije najviac ľudí s priezviskom Martin, v Nemecku s priezviskom Müller, na Ukrajine je to priezvisko Melnik a v Británii Smith. Naši južní susedia sa najčastejšie volajú Nagyovci. Typickými priezviskami sú aj Garcia v Španielsku, Rossi v Taliansku, Johansson vo Švédsku alebo Papadopoulos v Grécku. Veď pozrite sa sami. Topky

V podpore pravicových extrémistov v Európe sme na vrchných priečkach

BRATISLAVA - Takmer jedenásť percent obyvateľov Slovenska je potenciálnymi podporovateľmi pravicovo-extrémistických síl.

V celkovom rebríčku sa Slovensko umiestnilo spomedzi 26 skúmaných európskych krajín na šiestom až deviatom mieste spolu s Portugalskom, Chorvátskom a Maďarskom. Túto štvoricu predstihlo iba päť ďalších krajín - Grécko s 33 percentami, Ukrajina s 19, Bulharsko s 18, Litva s 13 a Cyprus s 12 percentami.

Uvádza to štúdia potenciálnej volebnej podpory pre pravicovo-extrémistické sily s názvom DEREK (Demand on Right-Wing Extremism - Dopyt po pravicovom extrémizme). Ide o medzinárodný výskumný projekt, ktorý koordinuje maďarský think-tank Political Capital Institute. Na Slovensku prieskumy robí Inštitút pre verejné otázky, ktorý analýzu zverejnil. Index DEREK sa vykonáva v dvojročných cykloch, posledný prieskum hovorí o údajoch z rokov 2010 – 2011.

"Údaje z projektu DEREK potvrdzujú, že Slovensko patrí k tým krajinám EÚ, v ktorých dopyt po pravicovo-extrémistickom vývoji je významným faktorom vnútropolitického vývoja," napísal Grigorij Mesežnikov z Inštitútu pre verejné otázky na blogu inštitútu. Dopyt po takejto politike podľa neho medzi občanmi nie je vôbec zanedbateľný.

"Našaťastie, ponuka zo strany politických aktérov extrémistického typu zatiaľ tomuto dopytu celkom nezodpovedá," dodáva. Vo výskumoch DEREKX v rokoch 2006 – 2007 a 2008 – 2009 sa pritom index Slovenska pohyboval na hranici 6,1 respektíve 6,6 percenta.

Inštitút pre verejné otázky uskutočnil koncom júla tohto roka prieskum názorov občanov Slovenska zameraný na rozšírenosť konšpiračných stereotypov. Podľa jeho výsledkov si 63 percent respondentov myslí, že v skutočnosti „nie vláda riadi túto krajinu a nevieme, kto ťahá nitky v pozadí“, pričom iba 25 percent s týmto tvrdením nesúhlasí.

"Prieskum tiež ukázal, že až polovica voličov strany Smer-SD, ktorá vytvorila v roku 2012 jednofarebný vládny kabinet, považuje za skutočných vládcov Slovenska iné – vonkajšie alebo vnútorné – sily a nie samotnú vládu," doplnil Mesežnikov.

Figel' kritizuje: Vláda bude namiesto šetrenia pokračovať v zadlžovaní!

Ján Figel'

BRATISLAVA - Vláda nechce šetriť na sebe, ale rozhodla sa pokračovať v zadlžovaní ľudí. Dôkazom je

návrh rozpočtu na budúci rok, tvrdí predseda KDH Ján Figel'.

"Slovenský dlh sa vymkol spod kontroly za prvej vlády Roberta Fica a druhá vláda ďalej pokračuje a chce pokračovať v jeho zvyšovaní. A toto považujem za hlavný odkaz návrhu rozpočtu na budúci rok," vyhlásil na štvrtkovej tlačovej konferencii Figel'.

Šéf kresťanských demokratov preto vyzval Roberta Fica, aby nepodriaďoval návrh rozpočtu vlastným ambíciám, alebo ambíciám Smeru-SD "byť prezidentom, alebo mať svojho prezidenta". **"Vyzývam vládu, aby v októbri predložila taký rozpočet, ktorý nebude zvyšovať verejné zadlženie Slovenska, ale naopak, začne ho znižovať,"** dodal Figel'.

Podpredseda KDH Miloš Moravčík pritom vidí v rozpočte tri základné hrozby. Tou prvou je nejasnosť úspor vo verejnej správe. Druhou je slabý boj s daňovými únikmi a treťou hrozbou je neochota vlády riešiť korupciu a predražené verejné obstarávanie. **"Úspory vo verejnej správe zostávajú naďalej fiktívne. Každý o nich hovorí, ale nikto ich v rozpočte nevidel,"** reagoval na prvý návrh rozpočtu Moravčík.

Ministerstvo financií v stredu predstavilo prvý návrh rozpočtu na budúci rok, v ktorom zmäkčuje svoje pôvodné konsolidačné zámery. Pre budúci rok si totiž dáva za cieľ rozpočet verejných financií na úrovni 2,9 % hrubého domáceho produktu, kým ešte tohtoročný rozpočet predpokladal v roku 2014 úroveň deficitu 2,4 % výkonu ekonomiky. Vláda tvrdí, že je to v súlade s iniciatívou Európskej komisie, ktorá za splnenia určitých podmienok povoľuje pomalšie tempo konsolidácie s cieľom podpory

hospodárskeho rastu.

Aj na dosiahnutie tohto vyššieho deficitu však kabinet Roberta Fica bude musieť v budúcom roku nájsť vyše 700 mil. eur. Najväčšiu časť, takmer 415 mil. eur, si trúfa získať zefektívnením fungovania verejnej správy. Konkrétne opatrenia zatiaľ vláda nepredstavila, minister financií Peter Kažimír tvrdí, že vzídu zo septembrových rokovaní s jednotlivými kapitolami.

Odmietol však akékoľvek ďalšie zvyšovanie poplatkov či daní. Rezort financií tiež očakáva, že sa mu podarí získať ďalších 150 mil. eur zefektívnením výberu daní. Vyše 8 mil. eur by sa dalo ušetriť aj zmrazením platov ústavných činiteľov a 20 mil. eur by sa dalo získať aj odpredajom nepotrebného majetku.

Samotný štátny rozpočet, ktorý tvorí podstatnú časť rozpočtu verejnej správy, počíta vo svojej prvotnej verzii v budúcom roku s príjmami na úrovni 13,223 mld. eur a výdavkami v sume 16,876 mld. eur. Deficit štátneho rozpočtu sa tak rozpočtuje vo výške 3,653 mld. eur.

Slováci sa neradi viažu: "Single" ľudia pribúdajú závratnou rýchlosťou

25.8.13 - BRATISLAVA - Mužov a žien bez záväzkov oproti minulosti výrazne pribúda, a to v celej Európe, Slovensko nevyimajúc. Podľa Štatistického úradu SR sa počet nezadaných ľudí - slobodných, rozvedených alebo ovdovených - za posledných 13 rokov zdvojnásobil.

Minulý rok bolo na Slovensku mimo manželstva okolo 1,2 milióna ľudí v pomere 53 percent mužov a 47 percent žien. V skupine slobodných je pomer mužov voči ženám 6:4, čo celkovo predstavuje 780.000. Najrýchlejší nárast nezadaných ľudí je vo veku medzi 30 a 40 rokov a po 55. Pribúda tiež počet rozvedených.

"Aj keď mnohí vnímajú 'singles' ako životný štýl, väčšina z týchto ľudí nechce zostať samými navždy. Plánujú najskôr rozbehnúť kariéru a potom zakladať rodinu. No keď sa zastavia, často zistia, že to vôbec nie je jednoduché. Príležitosť na nájdenie si partnera je minimum," priblížila psychologička Zdenka Némethová s tým, že ako nezadaní žijú často vzdelaní a úspešní ľudia, ktorí chcú seberovného partnera. **"Keďže ho nenachádzajú, pribúda nám v spoločnosti skupina ľudí, ktorí síce zdanlivo majú všetko, ale nie sú šťastní,"** dodala.

Tento fenomén zaznamenal rozmach po roku 1989. Špeciálnou skupinou sú takzvané "Husákovy deti", teda dnešní tridsiatnici. Informovala o tom Linda Vodislavská zo spoločnosti Advantage.

Slovenské dievčatá lákali na prácu hostesky: Spravili z nich prostitútky!

BRATISLAVA - Škandalózna kauza sa pohla vpred. Špeciálna prokuratúra dnes podala obžalobu na 10 ľudí zapletených do obchodovania so slovenskými dievčatami. Ide o pracovníkov firmy ELI, ktorá oficiálne vystupuje ako hostesingová agentúra, no v skutočnosti slúžila na prepieranie špinavých peňazí získaných z prostitúcie.

Naivné dievčiny najprv nalákali na prácu hostesky v zahraničí, a keď ich mali v hrsti, predávali ich na sex zahraničným klientom.

"Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry podal dnes obžalobu na špecializovaný trestný súd Pezinok pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a pre trestný čin obchodovania s ľuďmi," uviedla hovorkyňa Úradu špeciálnej prokuratúry Andrea Predajňová.

Medzi osobami, na ktoré podali obžalobu, sú podľa Predajňovej najmä majitelia a vedúci pracovníci agentúry ELI. **"Podľa obžaloby agentúra ELI v rokoch 2000 až 2004 pod zámenkou ponuky práce hostesiek nalákala dievčatá a následne ich ponúkala prevažne zahraničným klientom ako spoločničky,"** priblížila Predajňová.

Niekdajší Úrad boja proti organizovanej kriminalite ukončil prípad návrhom na podanie obžaloby na jar v roku 2011. Podľa polície boli desiaty obvinení členmi organizovanej skupiny, ktorá sa zaoberala tzv. eskortnou službou. **"Dievčatá dostávali do omylu tým, že im ponúkali prácu hostesky, v skutočnosti však pracovali ako prostitútky v zahraničí. Deviatim osobám hrozí trest odňatia slobody na 12 až 15 rokov, fotografom tri až desať,"** informovala vtedy polícia. Podľa nej dva manželské páry spoločne aj so synom začiatkom roka 2000 v Nitre založili zločineckú skupinu. Cieľom mal byť

zisk z prostitúcie žien, ktorú vykonávali prevažne v zahraničí, preto podľa polície založili agentúru ELI, spol. s r.o., ktorá bola podľa oficiálnej webovej stránky hostesingovou agentúrou. Podľa informácií z obchodného registra ide o Ivana Z. s manželkou Elenou a Igora P. s manželkou Danicou.

Neskôr zriadili pobočky v Bratislave a v Prahe. **"Na webovej stránke ponúkali klientom dievčatá, ktorých náplňou práce mala byť účasť na rôznych akciách, kde sa prezentujú nové výrobky, účasť na výstavách, spoločenských podujatiach a podobne. Ponuku na takúto prácu inzerovali rôznymi prostriedkami či už na internete alebo v časopisoch. Skutočná činnosť dievčat však spočívala v eskortnej službe, teda ponúkaní žien prevažne zahraničným klientom na prostitúciu,"** uviedla polícia.

Ďalší členovia skupiny sa podľa polície podieľali na hľadaní a lákaní dievčat, ktoré by pre nich pracovali. **"Každé dievča nafotilo fotografie buď polonahé, nahé alebo v rôznych sexuálnych polohách. Taktiež vyplňali dotazníky, aké sexuálne praktiky ponúkajú a aké nie. Najskôr im sľúbili, že fotografie dostanú len ony na pamiatku, nakoniec však boli jedným z predmetov vydierania. Keď sa po podpísaní zmluvy nechceli zúčastniť na sexuálnych praktikách, alebo nechceli pre agentúru vôbec pracovať, vyhrážali sa im zverejnením fotografií a vysokými pokutami,"** konštatuje polícia.

Skupina údajne obchodovala minimálne so 150 ženami. Tie vykonávali sexuálne služby najmä pre klientov v Rakúsku, Taliansku, Nemecku, Francúzsku, Japonsku, Veľkej Británii a v ďalších krajinách Európskej únie.

Slováci vyšetřují kšeft s kostmi českých vojáků

Jan Gazdík iDnes

Tento článek byl otištěn v deníku Insider, který jej Aktuálně.cz - své sesterské redakci - poskytl v plném znění.

Objev deníku Insider - Legionář Josef Vít, střelec 2. roty České družiny, padl 6. dubna 1915 u Medzilaborců. A tam je také na vojenském hřbitově pochován. V roce 2009 bylo jeho jméno ze záznamů padlých vymazáno a z československého legionáře se stal úředně registrovaný neznámý německý voják.

Stejný osud potkal Emila Navrátila, Jana Smaržeňjuka a desítky dalších československých (českých) legionářů. Jejich ostatky se škrtem pera a pak za pomoci hrobníkovy lopaty změnily ze dne na den v německé.

"Nechutná hra s kostmi českých vojáků," nazval to slovenský historik Martin Drobňák, když na případ upozornil redakci Insideru.

Německý hřbitov je plný Čechů

Martin Drobňák z Klubu vojenské historie Beskydy má pro výše popsané věci ještě jedno slovo. Podvod. Vše se totiž podle něho dělá kvůli tomu, aby se z německé nadace Volksbund Deutsche Kriegsgräberfürsorge (VDK), která se stará o německé hroby, vytáhlo co nejvíce peněz. Německo totiž exhumaci a důstojné pohřbení ostatků svých vojáků padlých v obou světových válkách štědře financuje.

Na Slovensku byly ostatky většiny německých vojáků ze druhé světové války už v posledních letech důstojně pohřbeny. Podle historika Martina Drobňáka začaly "chybět", takže byly jednoduše nahrazovány ostatky českých, slovenských, ruských, rusínských anebo maďarských padlých z předchozího celosvětového konfliktu.

Jen v Medzilaborcích (a nejde zdaleka jen o ně) je pochováno 1692 vojáků rakousko-uherské armády (tedy i Čechů) a jen čtyři říšští Němci. Prešovská Společnost péče o německé válečné hroby toto místo po rekonstrukci přesto označila jako "německý válečný hřbitov".

"Setkáváme se tu s barbarstvím, jaké nemá v civilizovaných zemích obdoby," říká Drobňák na adresu prešovské Společnosti péče o německé válečné hroby.

Komentář Martina Kalužáka ze Slovenského rozhlasu Košice je rovněž nekompromisní: "Na Slovensku se už roky cíleně kšeftuje s mrtvými vojáky. Jde o hroznou ostudu. Je nejvyšší čas s tím začít něco dělat."

Ohlídáme si to, řekla Praha

V odboru pro válečné veterány na českém ministerstvu obrany, které pečuje o hroby českých vojáků, vyvolala zpráva o kšeftování s ostatky pozdvižení. Před nedávnem totiž Češi zaslali slovenskému ministerstvu vnitřní ostrou protestní notu kvůli podobnému incidentu v Nových Zámcích, kde nechala radnice v rozporu s mezivládní dohodou srovnat se zemí náhrobek památníku československých vojáků, kteří na Slovensku padli krátce po vzniku republiky při střetu s jednotkami Maďarské republiky rad.

Tento týden o tom jednala na Slovensku ředitelka odboru pro válečné veterány Yveta Hlásecká a položila otázku také na Medzilaborce. "Zástupci slovenského ministerstva vnitřní mi sdělili, že se tím zabývá policie, a proto mi až do vyšetření případu nemohou nic sdělit. V každém případě si to ohlídáme - vždyť jde podle všeho o hanobení ostatků českých vojáků," sdělila Insideru.

Zástupce Společnosti péče o německé válečné hroby, na niž ukázal historik Drobňák, odmítl vyšetřování slovenské policie jakkoliv komentovat: "Já neříkám nic. Je to věc orgánů, které konají. Nic více a nic méně," uvedl Ján Tomko pro Slovenský rozhlas.

Blízko k mezinárodní ostudě

V případě však dále pátral Martin Drobňák a svoje výsledky i archivní dokumenty předložil diplomatům německého velvyslanectví. Vedlo to zatím alespoň k tomu, že Berlín dočasně pozastavil exhumace a rekonstrukce vojenský hřbitovů na Slovensku, které jsou vydávány za německé.

"Bereme to velmi vážně. Proto jsme exhumace i rekonstrukce německých hřbitovů na Slovensku pozastavili," řekl vedoucí kulturního a tiskového oddělení německého velvyslanectví na Slovensku Roland Westebbe reportéru Martinu Kalužákovi ze Slovenského rozhlasu. Diskusí o falšování archivních dokumentů je znepokojen i mluvčí nadace Volksbund Deutsche Kriegsgräberfürsorge (VDK) Fritz Kirchmeier: "Počkáme si na verdikt soudu."

Historik Drobňák podal současně prešovské prokuratuře podnět, aby prošetřila okolnosti exhumace všech 24 000

německých vojáků z druhé světové války, které se na Slovensku za finanční podpory Německa uskutečnily od první poloviny devadesátých let minulého století. "Výsledek mi policie zatím nesdělila," říká.

Šokuje i jeho nejnovější objev: z kostí ruského vojáka z první světové války byly před časem "stvořeny" ostatky dvou mužů německého wehrmachtu z druhé světové války.

Chamtivost bez hranic?

Vyšetřování se zřejmě protáhne. Předseda slovenské části Společné slovensko-české mezivládní komise péče o vojenské hroby Gejza Petrik z ministerstva vnitřní totiž říká, že rekonstrukci německých válečných hřbitovů povolil po zhlédnutí archivních dokumentů VDK. Německá nadace se ale brání, že žádné takové dokumenty nemá, protože její archiv byl ve druhé světové válce vybombardován.

"Mluvíme tu o rozsáhlém falšování archivních i historických dokumentů, jehož motivem není nic jiného než pumpování peněz z německé nadace VDK. Proto prešovská prokuratura zahájila stíhání pro podezření z trestného činu podvodu," vysvětluje Drobňák. Historik upozorňuje, že údaje prešovské společnosti, která německé vojenské hřbitovy obnovuje, neodpovídají ani průběhu bojových operací v oblasti Medzilaborců v období první světové války.

Před dvěma lety povolilo například ministerstvo vnitřní v obci Ol'ka exhumaci "německého" hřbitova, kde mělo být ze 74 vojáků exhumováno 54 říšských Němců. Z evidenčních listů Vojenského historického archivu v Bratislavě však vyplývá, že se prokazatelně jedná o ostatky 47 rakousko-uherských, dvou ruských a jen 6 německých obětí. Válečný hřbitov v Ol'ce byl přesto zničen, jména rakousko-uherských (a tedy i českých, slovenských či ruských) vojáků ignorována - přesněji vymazána. Ostatky údajných "německých" vojáků byly přeneseny na "německý" válečný hřbitov v Medzilaborcích.

"Málo vídaná chamtivost v podnikání zneužívá kosti padlých, falšují se historické dokumenty, podvádí se německý donátor, obelhávají se slovenské a vlastně i české úřady... a to vše jen proto, aby se co nejvíce vydělalo," shrnuje skandál historik Martin Drobňák.

Ostrá nota na Slovensko, zdevastovali hroby legionářů

Praha/Bratislava - Ministerstvo obrany poslalo ostrý protestní dopis slovenskému ministerstvu vnitřní.

Jde v něm o to, že ve městě Nové Zámky byly zdevastovány válečné hroby stovky československých legionářů, kteří na jihovýchodním Slovensku bojovali v roce 1919, když zdejší území okupovala armáda komunistické Maďarské republiky rad.

Píše o tom ve svém aktuálním vydání deník Insider, který uvádí, že pod dopisem je podepsána ředitelka odboru pro válečné veterány Iveta Hlásecká. Podrobnosti protestu sice odmítla sdělit, avšak zdroj Insideru řekl, že incident považuje Praha za nevídané porušení mezivládní dohody mezi Českem a Slovenskem v péči o válečné hroby.

Památník legionářů přežil éru nacistické i komunistické totality. Nyní kdosi těžkou technikou srovnal se zemí hlavní náhrobek, na němž původně stálo sousoší. Kdo to byl, se bezpečně neví, avšak odpovědnost nepřímo převzala novozámecká radnice.

Přednosta úřadu Peter Ágh Insideru sdělil, že zlikvidování hrobů je nedorozumění. "O těchto hrobech jsme neměli informace. Nebyly nikde vedené jako vojenské hroby. Náhrobek už nebyl v dobrém stavu, a tak jsme se ho rozhodli odstranit."

Informace o hrobech legionářů získal prý teprve nedávno a udělá vše, co je v jeho silách, aby je opravil.

Slovenský historik Ferdinand Vrábek, spolupracovník Společnosti Milana Rastislava Štefánika, však za incidentem vidí maďarské extremisty. "Primátora Nových Zámků Gejzu Pischingera už několik let upozorňujeme na neúnosný a zanedbaný stav hrobů československých legionářů - a tohle je výsledek," řekl Insideru historik Vrábek, jinak také člen správní rady Společnosti Milana Rastislava Štefánika.

Z levicových Britských listů:

Čas šamanů

aneb O kaprech, kteří si vypustili rybník

Lubomír Brožek

Obyvatelstvo je tradičně tak profízlované, že jeden udáváje druhého prostřednictvím třetího už udává sám sebe.

Egon Bondy, Šaman

Nedávný přímý přenos z jednání poslanecké sněmovny o důvěře Rusnokově vládě skončil (poté, co všichni tradičně

udali všechny), jako každá správná telenovela, happyendem, který rozjařil televizemilovný lid. Jeden z posledních dílů parlamentních pohádkových příběhů by se mohl nazývat „Kapři se rozhodli vypustit si rybník“. Většina z nich, pravda, v upřímné víře, že si záhy napustí nový, v němž se jim bude stejně dobře kalit voda, aby se v ní kapři duše nerušeně mohly vznášet, stoupající výš a výš od šerého dna. Prostě pohádka...

Aby se stala skutečností a kapříkův sen se naplnil, je třeba paradoxně přesvědčit voliče (televizní diváky), že vůbec nejsem kapr, ale pořádně zubatá štika, která dá kaprům zabrat. Je to těžké, ale nikoliv nemožné, neboť milovníci telenovel jsou důvěřiví a mají krátkou paměť. Většinou mnohem kratší nežli je čas mezi volbami. Zkrátka ideální publikum pouťových vyvolavačů, mediálních šamanů a jiných PR specialistů, vymýšlejících neuvěřitelné ptákoviny typu „Řešení místo strašení“.

„Proč prostě nezkusíte říct lidem pravdu?“ zeptal jsem se nedávno jednoho šamana. Vytřeštil na mne oči a zalapal po dechu. „Jakou pravdu? Že naše řešení je strašení? Že jsou to všechno kecy? Ale to přece všichni vědí! Nejsou pitomí. A proč jim to tedy říkáme, když to vědí?“

Šaman se zarazil: „To je právě ta záhada. Vědí, že jsou to kecy, ale chtějí je slyšet. Chtějí iluzi, které by mohli věřit. S pravdou bychom daleko nedošli.“ Šaman se zasmál a chvatně se rozloučil. Měl spoustu práce s přípravou předvolební kampaně a neměl čas na naivní tlachy. Měl plný úvazek k práci na pohádce, která vytěsnila skutečnost, neboť čas předvolební je čas šamanů, pohádek a mýtů.

Jedním s esenciálních mýtů je mýtus o nezastupitelnosti lidových zástupců a posvátné parlamentní půdě, která by, mimochodem, mohla být zajímavým prostředím pro bádání sociálních a kulturních antropologů zajímajících se o formy autentických vztahů (Claude Lévi- Strauss) „přežívajících nebo vznikajících v moderních společnostech“.

Kapři rybník zvaný poslanecká sněmovna by totiž mohl být v těchto intencích vnímán jak sociální struktura srovnatelná například s melanéským (anebo jiným podobným) kmenem, ergo systémem mezikmenového a vnitrokmenového obchodu zvaného domorodci kula. Což nemá nic společného s kulaky, ale týká se obchodu, který má „téměř aristokratický charakter a pravidla“. Kula je něco jako uzavřený kruh, ve kterém jmění cirkuluje ve stálém koloběhu uplácení a přijímání darů, přičemž (dle B. Malinowského) „veškeré dění jako kdyby tento kruh kopírovalo, slavnosti, obřady a v podstatě i veškeré běžné činnosti jsou jakoby tímto kruhem zachyceny“.

Přitažlivost tohoto dění je obrovská a vtahuje do svého víru nejenom samotné aktéry, ale i hochštaplery a podržtašky všeho druhu, labilní intelektuály, narcistní kumštýře, amorfní celebrity, stejně jako druhy adoranty knížete, který (zatímco Václavovo rytířstvo spí v Blaníku) vyjede z Orlíku s pankáčským čírem vlajícím ve větru přímo do předvolební vřavy.

Možná při tom, dříve než usne, řekne i něco působivého pro historii.

Například něco ve stylu poslední věty Jana Lucemburského „podejte mi meč a veďte mého koně tam, kde je bitva nejprudší“. (Později to šamani zapsali jako: Toho bohdá nebude, aby český král z boje utíkal.)

V podstatě je jedno, co řekne. Důležité je, co šamani zaznamenají a zvyrazní na billboardech. Osobně si myslím, že barvy knížecího číra už značně vybledly a budou se je snažit trumfnout jiná číra zdobící nová simulakra.

Objeví se obrazy štik, které PR šamani vytvoří z kaprů a línů. Blázni budou jenom okouzleně zírat, zatímco kapři v štičích převlecích budou trpělivě vyhlížet, až se rybník znovu napustí a krátit si čas starou písničkou o vlastní nepostradatelnosti a tradičním strašením voličů, včetně harašení symbolickými daty, které by nemohlo být bráno vážně ani v pavilónu mentálně postižených.

Tedy, pro připomenutí, kdyby se rybník vypustil 21. srpna, bylo by to srovnatelné s vpádem cizích vojsk? A kdyby lid svou vůli projevil 17. listopadu, pak by se stalo co, paní předsedkyně Poslanecké sněmovny parlamentu ČR?!

Prostě nastal čas vypustit rybník. Tot' vše. Brzy bude napuštěn nový. Šamani už pilně pracují na zázračné proměně kaprů v štičí simulakra. Desítky milionů spolykají slaboduchá hesla, prázdné slogany a pitomé fóry.

Jen opravdová štika by byla dost silná, aby tenhle stupidní rituál změnila. Například tím, že by vynesla nečekaný předvolební trumf a místo šamanským mediálním agenturám přispěla třeba nemocným dětem. Ale toho v Čechách bohdá nebude. Bohužel. Takže.. hurá do voleb, kapřici. Rybník čeká.

V Klokánii budeme žít v ráji.

George Švehla NSW

Šaškárna, které se říká politika nabírá v Klokánii ty nejkurióznější formy. Lví podíl na této „zábavě“ má nyní vládnoucí levicová lejbristická strana za pomoci zelených, která předvedla nejen bezchybné politické piruety ale i axelpaulseny a trojitě salchovy. Jen političtí psychopati grémia partaje dovedou předsedu své strany zatratit, odvolat z postu ministerského předsedy a vyjádřit se o něm že je na tento post naprosto nezpůsobilý a nahradit ho ještě nezpůsobilejší ministerskou předsedkyní, která za 3 roky svého předsedování dovedla tuto bohatou zemi mimo jiné průšvihy také na pokraj ekonomického bankrotu.

Když letos, tato žádná ničemnosti se neštítící ženská, vyhlásila federální volby a kdy za dobu jejího kralování spadly preference její strany do bezedných hlubin, tak ti stejní psychopati v lejbristické partaji tuto ministerskou předsedkyni podle levního zvyku odvolali a na post

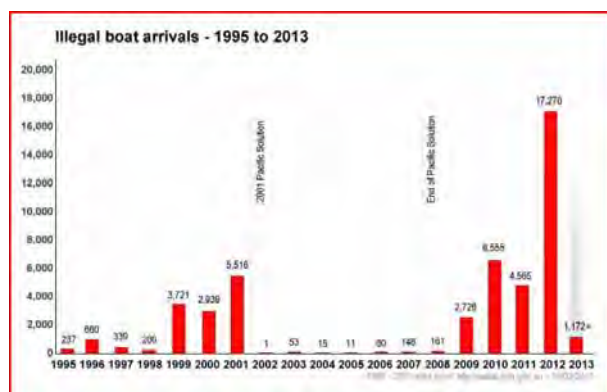
Program component	Estimated expenses 2012-2013
Offshore Asylum Seeker Management	\$689,019,000
Offshore Asylum Seeker Management - Service Delivery	\$308,202,000
Offshore Asylum Seeker Management - Policy Advice and Program Design	\$6,022,000
Refugee Status Determinations for Offshore Entry Persons	\$13,617,000
Refugee Status Determinations for Offshore Entry Persons - Service Delivery	\$21,308,000
Total	\$1,044,167,000**

**As of February 2013 the Department of Immigration has revised this year's asylum budget from \$1.1 billion to \$2.2 billion.

ministerského předsedy dosadili toho, o kterém před třemi lety tvrdili, že je k této funkci naprosto nezpůsobilý. Recyklace v novém, tentokrát politickém pojetí. Grémium této rádooby dělnické partaje se neštítí těch nejpodlejších, ohavných a zákeřných činů politické mafie. Dokázali tak, že jim nejde o blaho občanů, ba ani blaho řadových členů jejich partaje, ale o jejich politický zisk a prebendy z toho vyplývající. Navíc ukázali, že k funkci ministerského předsedy nemají jakoukoliv úctu a respekt, jak by si zasluhovala. Nakládají s ní jako s prodejnou děvčkou a nebo ještě hůře.

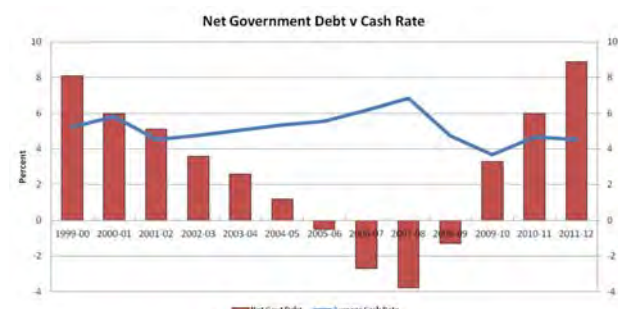
Takže nyní máme v plném proudu předvolební politickou kampaň. Zúčastnění psychopati, normální člověk by se politiky ani dlouhým bidlem nedotkl, se vzájemně předstihují kdo na koho hodí více bláta. Médii poletují silná slova a veliké sliby. Ano, před volbami jsou tyto vítečníci slibotechna par excellence, aby hned druhý den po volbách dělali jen a jen to, co jim samotným přinese zisk. Ať už finanční, mocenský a nebo politický. Občané – voliči, je přestanou na celé volební období zajímat. Z daných kandidátů, ať už kterékoliv strany, se dá těžko vybírat, všichni jsou ze stejného těsta. Nynější opozice, koalice Liberálů, Nacionalistů a Liberálních Nacionalistů byla v minulosti a jistě i nyní je menší zlo než vládnoucí Lejbristi a Zelení, kteří jsou takto zbarveni stejně jen na povrchu ale srdce mají rudé. Takže melouni.

Za vedení země lejbristy neklesla jen životní úroveň všech obyvatel mimo jich samotných, ale přivandrovalo sem přes 60 000 ilegálních imigrantů, kterým politici začali chybne avšak podlézavě a záměrně říkat „asylum seekers“, tedy ti co hledají asyl. Tito přivandrovalci, kteří podle mezinárodního práva mají nárok žádat o asyl pouze v první zemi do které „utečou“ ze své země kde jim hrozí nebezpečí, jsou zpravidla dosti mohovití a zaplatí si převoz lodí do Klokánie, kam se dostávají ilegálně, bez žádosti o

vízum. Tito jsou v poslední době převážně z islámských zemí, v Klokánii žijí v getech, kde se jeden anglicky nedomluví a kam se i policie obává vkročit jak tam je nebezpečno. Jsou krajně nepřizpůsobiví a také nezaměstnatelní. Takže za dobu vlády Lejbristů už stáli daňové poplatníky více jak 5 miliard klokaniích dolarů. Díky tomu, že Klokánie zemí přivandrovalců skutečně je, mimo tmavých domorodců sem každý přivandroval dříve nebo později, tak ve znamení multi kultí a rozdělení společnosti mazaní politici a jejich sluhové ve veřejnoprávních službách nechávají tisknout a vydávají

letáky jak a koho nejlépe volit nejméně ve dvaceti jazycích

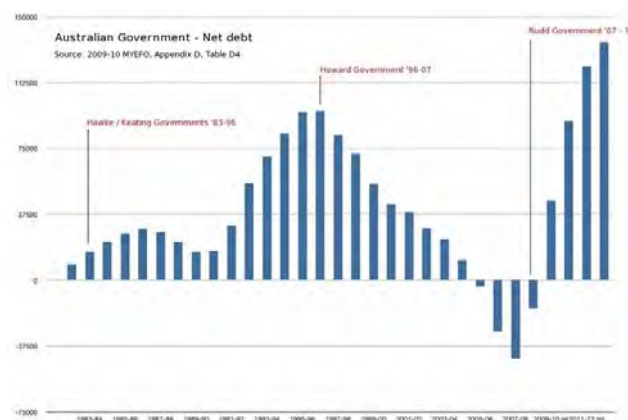

těch nejpočetnějších etnických menšin zdejší společnosti. Podle hesla „rozděl a panuj“. Místo toho, aby prosazovali jednotnou, silnou a hrdou společnost hovořící jednou společnou řečí. Ostatně na to, že multi kultí nepracuje, už v některých státech v Evropě přišli. Kdy to dojde zdejším politikům to nevím. Silnou a zdravou zemi, její obyvatele, chcete-li národ, musí stmelovat společná řeč, kultura, právo, tradice a historie. Jinak se dříve a nebo později rozpadne, a nebo ho převálcuje jiný, který těmito atributy oplývá.

Lejbristy zrušená tak zvaná „pacific solution“ kterou zavedla koalice s Johnem Howardem jako ministerským předsedou, otevřelo stavidla a ilegálové se do Klokánie jen hrnou, jak nám ukazuje následující graf.

Opoziční koalice nám před volbami slibuje zastavení přílivu ilegálů, zrušení daně z CO2 a mnoho jiných příjmových věcí. Vládnoucí lejbristi nyní slibují podobné, i když daň z CO2 sami zavedli a dveře ilegálům otevřeli. Takže ať už zvolíme kohokoliv, tak se podle jejich slibů budeme všichni mít jak ta příslovečná prasata v žitě. Tedy podle slibů demontních a psychopatických politiků, kteří na svoje sliby zapomenou hned první den po volbách. Velice silně pochybuji, že po volbách, i když vyhraje koalice, budeme žít znenadání v ráji. Čeká nás splácení ohromného dluhu, který způsobila vláda lejbristů. Tento je dnes 487 miliard klokaniích dolarů.

<http://www.australiandebtclock.com.au/>

Kdyby snad někdo pochyboval o tom, že politici, vrcholní manažeři globálních společností a bank by patřili do psychiatrické léčebny a nebo zavřít do izolace, tak doporučuji shlédnutí a poslech desetiminutového videa kde lékař logicky a elegantně objasňuje proč. Najdete je zde. <http://www.youtube.com/watch?v=0IcMCRpHhc>

Takže podobnost politiky v Klokánii a České republice není čistě náhodná, pohybují se v ní stejně postižení jedinci a většinová společnost může jen zírat a nebo nadávat. George Švehla 16. 8. 2013.

DOBA NADĚJE A PODVODU....

Dnes uplynulo přesně čtyřicet pět let ode dne, kdy bylo Československo přepadeno jednotkami Varšavského Paktu, tedy začátek už druhé okupace republiky. Ta první, to byli nacisté v roce 1939, ale to jsem ještě nebyl na světě. Zato tu druhou, 21. srpna 1968, jsem už plně prožíval, tak jako většina z nás, vztekly, zklamaný a bezmocný.

Na začátku toho roku, i ještě pár měsíců předtím, se zdálo, že popraskaly a pohnuly se ledy, lidé se nevěřičně radovali a doufali, že to bude pokračovat. Byly vydávány knihy, které předtím nebylo představitelné vydat, noviny a časopisy přinášely temata, za která se před pár roky předtím i zavíralo. Lidé se domnívali, že po dvacetileté zimě komunistické vlády, konečně přišlo jaro, proto tomu i tak začalo říkat.

Ale i to, byl jenom podvod! Všichni občané, jsme jak se lidově říká "sežrali hada"! Nikdo v té chvilkové radosti uvolnění si plně nedomyslel kdo nám to "jaro" prezentuje, že ti, kteří jsou ve vládě a hlavně v tehdejší vládnoucí

straně, jsou stále ti stejní sněhuláci z Arktidy, at už to byl usměvavý Sáša, který byl sám vychovaný v Interhelpu v Sovětském Svazu, anebo nový, rozšafný pan president, který už za války uvízl ve spárech GRU a pak byl pár let tajným členem zločinného gangu, aby v rozhodujícím okamžiku mohl tehdejšímu presidentu říci : Armáda jde s lidem! a tím jen potvrdit puč lůzy! A ti další? Vždyt všichni byli dvacet let, i více členy toho gangu sněhuláků.

To se najednou polepšili, prohlédli? Nikoliv! To nám jenom dali sežrat toho hada a my si pochutnávali a mlaskali, těšili se na další! Ono jim, těm sněhulákům totiž došlo, že takhle to opravdu nejde, jenom a jenom bič, semtam musí přijít i ta mrkev. A tak si řekli, že té mrkvi budou říkat "Lidská Tvář"! A ono to pracovalo, na 1.Máje nikdo nemusel lidi honit do průvodu, šli a usmívali se na ty sněhuláky na tribunách a žrali hada plnou hubou.

Jenomže těm velkým sněhulákům z Arktidy, se toto nelíbilo, oni raději užívali velký bič - nahajku, zato žádnou mrkvičku - étovo ně nádo! Napřed tedy pouze brblali, mraky a pismá posílali a když to nepracovalo, začalo sněžít! Naši sněhulákové to nečekali (tedy někteří, ti nezkušenější), někteří dělali že to nečekají a ti další, na to čekali a těšili se z toho! A jak jeden z nich i napsal, že Mráz přichází z Kremlu, tak taky přišel!

Je zbytečné to po pětačtyřicáté opakovat, víme, jaké to bylo, statisícová armáda s tisíci tanky, různá, s hlupáčky ze Sibíře, s křupany ze stepí Ukrajiny, se smutnými Balty (kteří to sami zažili a věděli "vo co go"), ale ti všichni s mašinkvéry Kalašnikov! Samozřejmě, okupanti byli různorodí, přez obrácené směrovky a stržená jmena ulic se orientovali pomocí zrádců, i když těch bylo tehdy poměrně málo.

Tehdy jsme ještě měli toho hada plnou hubu, takže když na zdech, na nákladních autech i na podstavci Svatého Václava byly nápisy : At žije Dubček, Svoboda, Černík, Šik, Smrkovský, připadalo to lidem správné, jenom ti starší říkali vždyt jsou to všichni komunisté, to, že je Sověti - (tehdy jsme nesprávně říkali Rusáci) zavřeli a odvezli do Moskvy, nic neznamena, to je jenom vnitrostranický boj o koryta a ideologii.

Nikdo tomu nevěřil, národ byl jednotný, ale jak kdysi řekl Kozina : Do roka ha do dne! a ono se ukázalo! Po roce už jednota nebyla, vstali noví sněhuláci a mnoho z nás už nečekalo a odešlo do teplých (hlavně svobodných) krajů. A pak to trvalo dalších dvacet let, nežli několik statečných státníků (soudruzi jim říkají : "B grade herec" a "prudká lékárnice") ty velké sněhuláky z Arktidy uzbujili a přivedli je "zu grunt", došlo v naší rodné zemi k další změně, tam se tomu říká "sametová revoluce", i když to byla spíše "sametová, zrádná dohoda", kdy díky tomu, "že nejsme jako oni" je tam situace taková, jaká tam je!

Takže, sežrali další porci hada, napřed mlaskali, pak jim ti zbylí sněhuláčci prodali z hada kůži a tak tam ted zbyl už jenom ten jed!

Psáno 21. srpna 2013. SVEN F. REHULKA , Miranda - NSW

Recept No.368

Datlový chlebiček.

- 1 hrnek datlí (pokrájených na male kousky),
- 1 KL bi sody,
- 1 hrnek silné kávy,
- 2 PL másla (změkklého)
- 1 hrnek cukru,
- 1 vejce,
- 11/2 hrnku mouky.

Smícháme datle a bi sodu, zalijeme horkou kávou a necháme stát. Ušleháme máslo s cukrem a vajíčkem, vmícháme mouku a na konec kávu s datlama.

Těsto dáme do vymazané, vysypané formy vhodné pro mikrovlnku (pokud nepoužijeme silikonovou) a vlníme asi 7 minut.

Dobrou chuť přeje Radka

DIRECTORY pro předplatitele, 6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

„ **LA BOHEME** " Restaurace a Bar:
 Nova adresa: 199 Glebe Point Road, Glebe
 Tel. číslo: 9660 5639
 Web: www.labohome.com.au
 Email: reservation@labohome.com.au
 Upozorňujeme všechny čtenáře, že populární evropská restaurace La Boheme se přestěhovala do nových prostor na výše uvedené adrese. Přijďte nás navštívit a pochutnat si na široké nabídce českých a evropských specialit, jako jsou špenátové pirohy, kuřecí, telecí nebo vepřový řízek, pečené koleno, žebírka, kachna, hovězí guláš či svíčková. Jako sladkou tečku na závěr nabízíme domácí jablčný štrúdl, palačinky a další. K tomu si můžete dát výborné chlazené české pivo světlého Kozla, Budvar či mnohá další. Otevírací doba:
Pondělí - zavřeno
Úterý, Středa, Čtvrtek 5.00 - 23.00
Pátek, Sobota 12.00 - půlnoc
Neděle 12.00 - 22.00
 Na obědy nabízíme:
 - hlavní chod & desert za \$ 29.90
POSEDET MUZETE NA PREDNI TERASE, VE SPODNIM BARU NEBO RESTAURACI S VYHLEDEM NA MESTO. SNADNE PARKOVANI I DOSTUPNOST AUTOBUSEM. 09/III/14

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe
Reservace Tel: 933 100 22
 29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
Po-Čt 17 - 24, Pá + So 12-24, Ned. 12 - 22 hod.
 Tradiční česko-slovenská jídla jako je pečená kachna, svíčková, vepřový nebo kuřecí řízek, moravský vrabec, guláš, smažený sýr, uzená krkovička, atd. K pití Budějovický Budvar, Kozel, Krušovice, Plzeň, Zlatý Bazant, Zlatopramen, a točené pivo Krušovice. Samozřejmě také Becherovka, Slivovice, Borovička, Fernet, Absinth ap.. 31/IX/13

Tommy's beer café
 123-5, Glebe Point Rd, Glebe, Tel: 9660 6870
 "Slovenska reštaurácia s bohatým výberom točených pív - Pilsner Urquell, Budvar, Gambrinus, Zlatý Bazant, Bernard a mnoho iných. K tomu pečené prasiatka, guľáš, bryndzové a kapustové halušky, kačiče, rezne a podobne pochutiny. Otvorene: Pon-Stv 4pm - 12am Pia - Ned 12pm - 12am
 Email: tommy@tommysbeercafe.com.au 28/XI/13

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!
 183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
 vynikající telecí párky, tlačenka, moravské uzené tvaroh, mletý mák, zelí, kostkový cukr, ryby v láku, bryndza, české a slovenské speciality, karlovarské oplatky, mouka atd. 25/II/14

Heart Of Europe 114 Bronte road Bondi Junction, 93871677
 Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00
 Domace kvalitne kolace, zaviny, strudle, chutne jedla, szegedinsky gulas, paprikas, svieckova, brynzove halusky... Denne cerstvy kminovy chlebecik a obzvlast dobre vypecene rohliky.Vsetky produkty su pripravene v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace vajicka a pridavame cit 24.I.2014

Cheeky Czech
 124 King St., Newtown, telefon : 0421 335 835
 Otevřeno: Úterý-Neděle, od 12 do 3pm a 6 do 9.30pm
POZOR! NOVÁ OTVÍRACÍ DOBA od 3 do 6pm zavřeno
 Tradiční česká jídla ba i rizoto a těstoviny. Točené pivo Černovar a plzeň:světlé,tmavé,řezané. 16.VIII.2014

Sweety Imports
Predávame Horalky, Piskoty, Perníky, Kávěny, Tatranky, Venčeky, a ďalšie za veľkoobchodné ceny. Posielame aj poštou kdekoľvek v Austrálii.
 Email: info@sweetyimports.com.au
 M: 0416 122 404 (Martina) 0404 387 615 (Peter) 09/III/13

POČÍTAČE
FlowConnect. Shared Web Services:
 Tel. 02 9034 6600 Fax: 9086 3155
 Business process automation, workflow, sales + marketing, CRM and other business systems. **Seeking experienced programmers on casual basis.**
 Contact to Ms. Šipka for details jarka@sws.com.au 22/VII/14

Služby pro studenty

Education, Immigration & Travel Consultancy

Od roku 1993 nabízíme služby spojené s vyřízením studentského vísa a vyberem spravne školy. V Sydney provozujeme největší česko-slovenské studentské centrum. Jste turisté či studentí a máte zájem o prodloužení pobytu v Austrálii? Naši studenti mají zdarma k dispozici vizové konzultace, design studia a zadosť o studentská vísa, wifi, multimediální počítače, kopírování, tisknutí atd. **Zklamal Vás přístup jiných agentur? Chcete si být jisti s prodloužením Vašeho studentského vísa?**
Nemůžete najít školu, která Vám vyhovuje? Chcete zdarma využívat našich služeb?
 Nabízíme nejširší výběr jazykových, odborných škol a universit po celé Austrálii a to za bezkonkurenční ceny!
 Nabízíme reálnou pomoc s nalezením práce a ubytováním. Jako jediná česko-slovenská agentura v Sydney nabízíme LEGALNI imigrační poradenství. **Číslo imigrační licence:** 0208424 Česky mluvící, 0741913 Slovensky hovoriaci, 1277981 Polsky mluvici Kontakt: Marek, Peter nebo Michal, sydney@australiaonline.eu

AUSTRALIA ON LINE TRAVEL

Nabízí bezkonkurenčne nejlevnější cestovní produkty po Austrálii, Novem Zealandu, Asijskopacifické oblasti (Fiji ...), ale také letenky do všech destinací světa včetně Česka a Slovenske republiky. Travel agency licence: 2TA07248, Kontakt: Stanka nebo Lenka, travel@australiaonline.eu
 Navštivte naši kancelář **AustraliaOnline / Australiaonline Travel**
 Suite 301, 39 Liverpool Street, NSW 2000
 Contact:
 Education section: 02 - 9003 0455
 Immigration section: 02 - 9003 0466
 Travel section: 02 - 9003 0456

www.australiaonline.eu
 www.facebook.com/AustraliaOnlineAustralia 17/XI/13

Study. Work. Travel.

Information Planet ma 18 let zkusenosti, 4000 studentů ročne, 100 zaměstnanců, 2 kanceláře v Sydney, Perthu a Brisbane, 30 kancelářů v Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Kanadě. K dispozici máme pomoc s prací, imigrační služby, cestovní agentura, velké slevy pro naše klienty, party, promotions.
Poradenství pri vybere školy, univerzity, viz, kontakt: Katarina, Barbora, Estera email: europe@informationplanet.com.au mobile: 0420 300 863
Poradenství ohledem prace, Kontakt: Magdalena email: service@informationplanet.com.au mobile: 0424 142 581
Kancelář v Centru adresa: Level 5, Clarence Street 285, Sydney 2000 NSW
Kancelář na Manly : 41-A The Corsor, Manly 2095 NSW
 www.informationplanet.cz a
 www.informationplanet.sk

Austay Accommodation
 - - vlastne ubytovanie se slevou pro slovenske a ceske ba i jiné studenty, www.info@austay.com.au
 Kontakt: Michala, Jana
 email: info@austay.com.au, mobile: 0406 232 283
 Facebook: Austay Accommodation
 Adresa: Level 6, 285 Clarence Street, Sydney 2000 NSW 25/VII/12

"Nadstandardní individuální služby v tropech"
 Studovat angličtinu a zároveň si užívat života na "plný pecky" v místě kde léto nikdy nekončí (průměrná roční teplota 26C). Obklopeni Velkým Bariérovým Útesem a deštým tropickým pralesem. Ano, to je tropická část Austrálie, město Cairns. Jediná Česká agentura, která sídlí přímo v Cairns. Ať si student či turista, tak velmi rádi poradíme a pomůžeme „co a jak“ a to kdykoliv.
Asistence Migracnímu agentovi 9802204 (Frank Lanza Migration Services): Studentská víza, prodloužení studentských víz, turistická víza, obchodní víza a **trvalý pobyt**. Ubytování, zaručená pomoc při hledání práce. Eco Turistika, průvodce, letenky a cestovní poradce. Věrnostní programy pro obchodníky a jejich partnery. Potápěčská safari. Pavlína a Vraťa Řehola - www.australiabeststudy.cz abs@australiabeststudy.cz - mob. +61 404 516 895 8/IX/13

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i naopak, přesně a rychle provede Express Czech-English Translations Martin STÁRA Kensington 2033
 Sydney ; Tel.: (02) 9663 1189
 0406 570 080; czech.english@yahoo.com 10/II/14

Školy
Czech and Slovak School of Sydney
 Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo P.O. Box 1142; Broadway, NSW 2007
 http://www.czechandslovaksofssydney.org.au
 Principal: Lenka Kaňová, : 0406 68 06 05

Česká škola v Perthu
 Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands, (08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní
 v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
 Principal: Vlasta Šustková, Tel: 03 9551 0279

Česká škola v Melbourne nová
 V Sokole vedení: Zuzana Vasitch Tel. 03 90172216

Slovenská detská beseda/Slovak Little School of Melbourne,
 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 - info slovaklittleschool@gmail.com
 Marta Kapustová/0437699690 or Nora Kovarcikova/ 03 98504517.

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje: Apostille Australia Certificate Service
 Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
 Cena se pohybuje kolem 200\$
New South Wales Passport Office
 Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
 Cena se pohybuje kolem 60\$

Czechoslovak Club of ACT,
 Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

vydává dvoměsíčník věstník **Beseda. Československý klub v Queenslandu,**
 25 Upfield Street Burbank Qld 4156
 Tel / Fax: (07) 3343 3489
 ☒ ccq@csklubqld.org.au
 President Mr.Frank Carol; Jednatel Mrs. Stana Bilková

Naše stránka: csklubqld.org.au
 Měsíčník "Krajanský List" Redakce Staňa Bilková
Asociace Čechů v Austrálii
 28 Church Street, Fortitude Valley QLD
 P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
 Fax.07 3290 4379 vydává " Na Slovíčko.

Československý klub v SA,
 P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
 tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**

Czechoslovak Country Club,
 320 Devonshire Road, Kempas Creek, 2171,
 tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,
 144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008
 ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii
 PO Box 604, Mundaring WA 6073
 President: Jarda Kabelka 0434 082 739
 Secretary: Olga Goerke 0413 912 586
 e-mail: czechslovakwa@hotmail.com
 casopis "KLOKAN" vychází 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
 16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
 tel.: 02 9452 5617 vydává „Věstník“

Sokol Melbourne,
 497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
 tel.;; není, email: sokol@aapp.net.au
 vydává měsíčník **Kvart**
Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
 P.O.Box 27 332., Wellington
 tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
 měsíčník **Štrípky Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
 Lockes Way, Belgrave South 3160,
 Czech Pensioners Association Inc.
 ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
 30 Vaughan, P.O.Box 142,
 Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
 vydáva dvoumesiačník „ **Slovenský štít**“
 Slovensky klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovensky klub v Južnej Austrálii
 5 Walter Street, Thebarton, 5031
 ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.
 105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020
 ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii
 PO Box 263 Kew Vic 3101,
 vydáva štvrťročne **Slovenské zvesti.**
Austrálsko-slovenské informačné centrum
 Vojtech Michael Markus
 9 Hillard Street; East Malvern VIC 3145
 tel.: 0061-3-95711729; fax: 0061-3-95720838
 e-mail: mmarkus@ozemail.com.au

Združenie Slovenskov v Queenslande
 463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
 tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au

Slovenské združenie v Západnej Austrálii
 17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
 tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
 e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konsulát České republiky,
 p. Hani Stolina, konsul,
 169 Military Road, Dover Hights, 2030
 phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
 telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu naseho generalního konzulatu je **0402 312 806**

nebo **0401 547 584** {pouze náhradní číslo}.
 Úterý 9:00-11:30, 13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
 Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Konsuláty Slovenské republiky,
 25 B Latham St, Bentley East V 3165
 Tel: 03 9570 2837, Email: vmmarkus@bigpond.com
 level 12 / 239 George St., Brisbane Qld 4000
 Tel: 07 3221 7000; horvath@starmist.com.au

České velvyslanectví v Canbeře
 8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
 ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006

Slovenské velvyslanectvo v Canbere
 47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
 ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755

Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch (úmrtia, nehody, strata a krádež cestovných dokladov) funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).
<http://www.mzv.sk/canberra>

Česká obchodní komora v Austrálii.
 Ceska Obchodni Komora v Australii
 Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
 P.O. Box 479 ; Welland SA 5008; Australia
 President: Dr Z. D. Kotasek; phone: (+61) 08 8346 9145, Email: zhkotasek@yahoo.com.au
 Secretary: Peter Oprchal ; phone: (+61) 08 8556 3650,
 Email: oskrab@tpg.com.au

Děkujeme za Pomoc Novinám:

- Helena Kapel - \$30.00**
- Karel Lang - \$25.00**
- Cheeky Czech- \$20.00**
- Václav Seidler - \$10.00**
- M. Obst - \$30.00**

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: V Perthu,

Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291 Každou druhou nedeli o 11,30 hod. Česká Mše Svata Každú štvrtú nedel' u o 11,30 hod. Slovenská Svätá Omša Každý prvý piatok o 19,30 hod. Slovenská Svätá Omša Ďakujem o. Peter Krigovský Adm. Melbourne - Na Šumavě

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620 www.beseda.org.au. otevreno prvni a treti sobotu v mesici od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

NSW

Český a Slovenský Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek tel. 02 9606 8703, PO Box 330 Kemps Creek 2178; www.cscountryclub-sydney.com.au a email: cscclubsydney@gmail.com Restaurace: pátek 18–21 hod, sobota 16–21 hod, neděle 12–16 hod. Tradiční česká a slovenská jídla, rezervace 02 9602 0904, 0402 398168; Stolní tenis každý pátek od 18 hod, Neděle 1.září 12:00-16:00 Den Otců, odpoledne s rokenrolem hraje „The Rocking Heartbeats“ 26.října v 19:30 – zpěvák Petr Nagy –

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153 www.skcsydney.com Slovenská Svätá Omša Každú nedelu ráno o 10:15 hod.

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecně Jarďa Krejčík 9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování českých a slovenských knih a videofilmů

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaide,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181 P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: http://www.cskclubsa.com 9.října v 19:30 – zpěvák Petr Nagy –

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156 Tel / Fax: (07) 3343 3489, email“ ccq@csklubqld.au Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace: Stana Bilková Tel: (07) 3271 1646 Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 16 dolarů.

20.října v 17:00 – zpěvák Petr Nagy – v Polonia - The Polish Club, 10 Marie Street, Milton

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613 Združení Slovákov v Queenslandě, Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Zdruzenie Cechov a Slovákov v Tasmanii (Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.) c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemaji President: bude Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny. (Zuzana Vasich) Každé čtvrtěk -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky 11.října v 19:30 – zpěvák Petr Nagy – Letovisko „Šumava“ Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou první neděli v měsíci je mše svatá v 11. ráno. (mimo září kdy jr svatováclavská pouť) Pout' je letos 30. září

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

PO Box 604, Mundaring WA 6073 President: Jerry Kabelka 0434 082 739 Secretary: Olga Goerke 0413 912 586 Email: CzechSlovakWA@hotmail.com Web: www.CzechSlovakWA.org KLOKAN vychází 12x ročně 5.října v 19:30 – zpěvák Petr Nagy – gen.Sikovský Polish klub

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585

TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114

Email: ikad@sbs.com.au

POZOR ZMĚNA

Rádio SBS český

Každý čtvrtěk odpoledne od 17:00

Digitálně na SBS 3

Na internetu: www.sbs.com.au/czech

V TV a na mobilních aplikacích

„Rádíoforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedel' u v Sydney od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne.

Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 26.srpna. Léta Páně. 2013.

INZERCE AKCÍ NA STRÁNKÁCH ČESKÉHO VYSÍLÁNÍ RÁDIA SBS

České vysílání upozorňuje krajanskou komunitu, že má možnost oznamovat své akce na webových stránkách Rádía SBS www.sbs.com.au/czech v rubrice 'komunita'. Tato bezplatná služba je poskytována všem organizacím i jednotlivcům po celé Austrálii.

Proč volit v referendu NE.

S příštími volbami (které budou – no, doufejme, že brzo), bude i referendum o změně v Konstituci, kde by byl přidán v sekci 96 i Local Government. To by znamenalo, že Commonwealth může dát finanční pomoc Local Governmentu a to i community nebo jiným službám. Tedy ne Státu, jak je to teď, který rozhodne kam peníze dát.

Jinými slovy: Canberra by měla plnou moc i nad Local Government, více red tape, horší služby atd. V roce 1974 a 1988 (zajímavé, taky pod vládou Labor) jsme tohle referendum už měli a všechny státy ba i severní teritorium byly v obou případech proti. Hlavní důvod byl, že by to podkopávalo práva států. A na tomhle se nic nezměnilo. <http://www.youtube.com/watch?v=mvXaLMCdpS4> Radka Smith, Party For Freedom, representative for Central Coast.

PRODÁ SE:

New Electric Scooter 4WD with Roof and a basket Good for pensioner \$2500.00

Ask Boris: 0411 711 941 ,

nebo v Sydney u Cyrila Delicatessen.

Press release

Platform of European Memory and Conscience condemns the Institute for the Study of Totalitarian Regimes being taken over by former Communists Göteborg / Prague, 15 August 2013. On behalf of the Platform, President Göran

Lindblad sent an open letter to the Council of the Institute for the Study of Totalitarian Regimes in Prague (enclosed).

“It is unacceptable to appoint former Communists to the scientific council of the Institute and to let those Communists evaluate the work of the Institute’s employees. It is like recruiting former Nazis to evaluate the work in a Holocaust memorial,” says Göran Lindblad, President of the Platform.

“We therefore demand the removal of these former Communists, as well as the resignation of the Institute director“, says Lindblad.

Siwiewcova 2, 130 00 Praha 3, Czech Republic

10% Sleva pro nové předplatitele. NOVIN

Pouze \$63 dolarů na rok včetně poštovného.

Napište nám na jaké jméno a adresu chcete noviny posílat a šek vystavte na jméno **Noviny** a pošlete na adresu: Noviny, P.O.Box 3335, Redfern, NSW 2016 Nebo uložte přímo do banky na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny : BSB 012 030 Acc: 536002848

V Evropě dramaticky klesá počet lučních motýlů, nemají kde žít

Populace více než poloviny hlavních druhů evropských lučních motýlů prudce klesá v důsledku jejich mizejícího životního prostředí. Informovala o tom Evropská agentura pro životní prostředí (EEA).

"Populace motýlů klesly o téměř 50 procent, což ukazuje na dramatický pokles luční biodiverzity," uvedla EEA. Ze 17 druhů motýlů sledovaných v 19 zemích v letech 1990 až 2011 se u osmi druhů počet populace zmenšil, dva zůstaly stejné a u jednoho populace vzrostla. U šesti zbylých nebylo možné trend zjistit.

Jako příčinu uvádí zpráva EEA rozšiřující se zemědělství, kde používání pesticidů a vysazování monokultur obilovin je ničivým faktorem biodiverzity. Negativní dopad má ovšem také mizení luk v horských a bažinatých oblastech, zvláště pak ve východní a jižní Evropě. Neudržované louky rychle zarůstají křovím a stromy, což vytlačuje rostliny, na nichž jsou motýli závislí.

Motýli jsou přitom ukazatelé zdraví životního prostředí, v němž hrají klíčovou roli při opylování některých druhů rostlin. Mezi 17 sledovanými druhy, na jejichž populaci se vědci zaměřili, byli jak široce rozšíření motýli, jako je soumráček rezavý (*Ochlodes sylvanus*), tak "specializované" druhy, jako je modrásek bahenní (*Phengaris nausithous*), který se vyskytuje v chladnějších oblastech včetně České republiky tam, kde se vyskytuje jeho živná rostlina krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*).

Foto: Shutterstock Autor: ČTK

Lékař Hnízdl o Zemanovi: Je to táta slabochů, lenochů a alkoholiků. Vysvětluje proč

Uznávaný lékař Jan Hnízdl, který se zabývá celostní medicínou, je znám ostrými hodnoceními našich politiků. Ty z valné většiny pokládá za psychopaty. Teď se v rozhovoru pro Českou pozici pustil i do prezidenta Miloše Zemana.

Foto: Hans Štembera Popisek: Miloš Zeman při smuteční řeči Zemana považuje za ztělesnění české mentality. „Jestli něco symbolizuje českou mentalitu, tak je to pan prezident Zeman. V přímé volbě ho volila nadpoloviční většina voličů – lidí, kterým imponuje arogance, populismus, alkoholismus, kuřáctví a manipulace. Takových je u nás poměrně dost.“

Zeman s Klausem jsou akcelerátory rozkladu

A těm podle Hnízdl není pomoci. „Nedělejme si iluze – nelze spasit většinovou část národa. Lidem, kterým imponuje Zeman, není pomoci. Oni o pomoc ani nestojí.“ Přesto uznává, že má jisté charisma. „Je to impozantní postava, má charisma vůdce, mluví pomalu, hlubokým hlasem, říká jednoduché věty, nenutí k sebereflexi a k přemýšlení. Takový táta slabochů, lenochů a alkoholiků.“

A přiznává prezidentovi současnému i minulému významnou úlohu. „Zeman, ale i Klaus mají důležitou společenskou roli. A nejen negativní. Jsou akcelerátory společenského rozkladu. Díky nim dosáhneme velice brzy absolutního dna a dostaneme šanci se od něj odrazit. Záleží na tom, jestli ji využijeme.“

Trpí občané stockholmým syndromem?

Podle Hnízdl čeští občané přijali roli ovládaných. „Naši politici se vžili do role vládnoucích mocných, my jsme dobrovolně přijali roli ovládaných bezmocných. Nikdo se ale nemá k tomu, aby ten experiment ukončil. Při volbách vždycky jen vyměníme dozorce – trýznitele. A

některé si dokonce oblíbíme. Říká se tomu stockholmý syndrom,“ vysvětluje.

A řešení? To nespátuje ve volbách. „Nemyslím si, že by volby na tom mohly něco změnit. Politicko-ekonomický systém je ve smrtelné křeči, sám sebe požírá od ocasu. Jediným řešením je podle mne změna hodnot a chování každého jednotlivce. Působení na nejbližší okolí. Reforma zdola. Jenže lidí, kteří si vážnost situace uvědomují a takové změny jsou schopni, není mnoho,“ říká skepticky.

Parlamentní listy

Brňan má v nové občance na hlavě cedník. Je totiž pastafarián

Lukáš Nový si na hlavu posadil těstovinový cedník a nechal se vyfotit na občanku. Tento týden si hotový dokument vyzvedl na brněnském magistrátu. Úředníci proti kuchyňské potřebě na oficiální fotografii nic nenamítali. Pokrývku hlavy totiž zákon připouští, pokud je z náboženských důvodů. Nový je pastafarián.

Lukáš Nový je ve své nové občance vyfocený s cedníkem na hlavě. | foto: Lukáš Nový

"Pokud má dotyčný pokrývku hlavy na oficiální fotografii z náboženských důvodů a ta nezakrývá obličej či na něm nevytváří stín, je to v pořádku," vysvětlil Pavel Žára, mluvčí brněnského magistrátu, který doklad totožnosti vydal.

Člen Pirátské strany a odborník na počítačovou bezpečnost Nový o novou občanku požádal, když mu ukradli doklady. "Měl jsem příležitost splnit si přání, které mám už delší dobu. Jsem nevěřící a mít cedník na hlavě z náboženských důvodů mi připadalo jako dobrá parodie," uvedl Nový, jehož nápadem už se několik dnů baví sociální síť.

Nový se přitom prohlašuje za pastafariána. Název satirického náboženství je kombinací slov pasta (italsky těstoviny) a rastafarián. Uctíváči věří, že svět stvořilo Létající špagetové monstrum.

V Rakousku trvalo řízení dva roky, v ČR úředníci kývnou hned

Nový přitom připouští, že se inspiroval dva roky starým počinem Rakušana Niko Alma ( ).

Zatímco Vídeňanovi trvalo získání řidičského průkazu s cedníkem dva roky a musel kvůli tomu absolvovat lékařská vyšetření, Nový to měl podstatně jednodušší.

"Stačilo prostě přijít na brněnský magistrát v pátek půl hodiny před zavírací dobou a prohlásit, že cedník na hlavě nosím z náboženských důvodů. O jaké jde náboženství, se mě úředníci už ani neptali," dodal Nový.

"Pracovníci brněnského magistrátu nemohou zkoumat, zda je víra žadatele legitimní," zdůvodnil mluvčí Žára.

Nový zatím dostal jen dočasný občanský průkaz platný měsíc. Ale fotku s cedníkem bude mít i na klasické občance, která se vydává na deset let a je už ve výrobě. Na ten si ho s kuchyňskou potřebou na hlavě vyfotili sami úředníci. iDnes

Pastafariánství

Pastafariánství vytvořil američan Bobby Henderson v roce 2005.

Recesistická víra vznikla jako reakce na rozhodnutí školského úřadu státu Kansas, který povolil vyučování o stvoření světa jako rovnocenné evoluční nauce.

Pastafariáni věří, že vesmír vytvořilo **Létající špagetové monstrum**.

Henderson v červnu 2005 formálně zažádal, aby bylo pastafariánství ve školách

vyučováno jako další rovnocenný názor na stvoření světa. Od té doby si víra získala značnou popularitu.

Tehdy napsal americký fyzik Bobby Henderson otevřený dopis a žádal, aby se děti učily i jeho víře. A zparodoval křesťanskou symboliku. Létající špagetové monstrum vytvořilo podle jeho "víry" svět v době, kdy bylo opilé.

Proto má také svět tolik kazů. Svátky jsou v tomto náboženství prázdniny a také třeba Halloween. Tehdy by se měli všichni stoupenci obléci do pirátského. To je totiž jejich znak. A právě pirátství také podle pastafariánů je jasným důkazem toho, jak moc jejich náboženství ovlivňuje oteplování planety.

Skleníkový efekt se totiž zvyšoval úměrně tomu, jak časem mizelo pirátské řemeslo. Stoupenci také poukazují na to, že Somálsko, země s největším počtem pirátů, má také nejmenší produkci skleníkových plynů. Což je samo o sobě důkazem správnosti teorie.

Ano, jde o recesi od začátku do konce. Od pirátů až k cedníku. Jenže cedník si vzal na hlavu muž ve státě, jehož 74 procent obyvatel se hlásí k římskokatolické církvi.

Zdroj: wikipedia.org

Noviny: Australské Pastafarians lze nalézt na: <http://apl.org.au>

Označila islám za zemi. V politice skončila po 48 hodinách

Sydney - Australská politička Stephanie Banisterová odstoupila po veřejné kritice z parlamentních voleb. Ve svém prvním vystoupení krátce po ohlášení kandidatury označila islám za zemi a zaměňovala "korán" za slovo "harám", což v arabštině znamená "zakázaný". Zároveň uvedla, že Židé uctívají Ježíše Krista. Sedmadvacetiletá členka ultrapravicové strany Jeden národ, která vystupuje proti imigraci v Austrálii, tvrdí, že televizní stanice její rozhovor účelově sestříhala.

"Nejsem proti tomu, aby se islám stal samostatnou zemí, ale nemyslím si, že bychom v Austrálii měli tolerovat jejich zákony," uvedla politička v kontroverzním

rozhovoru. Další faux pas ale mělo přijít vzápětí. Uvedla totiž, že méně než deset procent Australanů se řídí "harámem", což v arabštině znamená zakázaný. Evidentně ale chtěla říct "koránem." "Židé se jím neřídí, mají své vlastní náboženství, které uctívá Ježíše Krista," dodala. Politička tak dnes ukončila politickou kampaň. "Chci se omluvit straně Jeden národ, přátelům i rodině za nepřijemnosti, které jsem způsobila," řekla v prohlášení na rozloučenou. Tvrdila ale také, že se v rozhovoru mnohokrát opravila a že její korektivní výroky byly vystříženy tak, aby vypadala jako "idiot".

Banisterové se zastal vůdce strany Jim Savage. Řekl, že byla pod mimořádným stresem a že ona i její rodina čelily pohrůzkám. Má prý stále podporu vedení strany. ČTK

Okupace Československa v srpnu 1968 stále budí emoce

Tragickou letní noc na 21. srpna 1968 si včera připomněli politici u Českého rozhlasu na pražské Vinohradské ulici. Sen o „komunismu s lidskou tvářičkou“, který zničily sovětské tanky, uctila předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová, premiér Jiří Rusnok či místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková.

Ale například sociální demokrat z Poděbrad Michal Mašata v těchto dnech na svém blogu tvrdí, že „Leonid Brežněv v roce 1968 musel bezpodmínečně udělat to, co udělal, a že se zachoval jako státník, zatímco opěvovaný Dubček a jeho stoupenci předvedli to, čemu se někdy říká klasická česká malost“.

Hynek Kmoníček: Obchod se nedělá s člověkem, se kterým nejsem přítel

Na zdi visí kůže krokodýla, hada a klokana. Společnost jim dělá samopal a dýky z exotických končin. Všude jsou fotografie, on a někdo: Bill Clinton, papež, dalajlama. „Dalo to spoustu práce,“ připouští na adresu výzdoby ředitel odboru zahraničních vztahů prezidenta republiky Hynek Kmoníček. „Ono to všechno má svůj smysl – nový velvyslanec, který tu čeká na přijetí, o vás takhle hned dostane první informaci. Šetří to čas,“ říká někdejší ambasador v OSN, Indii a Austrálii.

E15: V kuloárech jste považován za nejmocnějšího muže české diplomacie. Vaše jméno padalo i v souvislosti se vznikem úřednické vlády, mluvilo se o postu ministra zahraničí. Dostal jste tuto nabídku?

Ne, nedostal. S panem premiérem Rusnokem se známe velmi dobře a on věděl, že s takovou nabídkou nemělo v tu chvíli smysl přijít. Já byl jen několik měsíců na Hradě a považuji za svůj úkol vybudovat svůj úřad zde tak, aby s ním byl pan prezident na pár let dopředu spokojen. Byl jsem i osobně ve fázi, že mi ještě ani nepřišly věci v bednách z Austrálie. Byla to hezká mediální spekulace, ale nezakládala se na pravdě.

E15: Takže byste do toho ani nešel?

Všichni věděli, že by to bylo technicky těžko proveditelné a zároveň by to pro všechny zúčastněné postrádalo smysl.

E15: Nicméně hovoří se o vás i nadále, a to jako o příštím ministru zahraničí ve vládě vzešlé z voleb. Pokud by byla politická opora, zvážil byste případnou nabídku?

Těžko říci. Zprv nevíme, kdo vyhraje volby, zadruhé jsem členem ČSSD a ta má svého stínového šéfa diplomacie. Záleží na tom, jak budou vypadat povolební jednání, kdo a jak je povede. Každý člověk nastupuje do Černínského paláce jako elév se snem, že jednoho dne bude ministrem. Pokud to někdo popírá, lže. Většina ale časem zjistí třeba i to, že cena, kterou za to v sobě lidsky zaplatí, se vůbec nemusí rovnat uspokojení z výsledku. Obzvláště poté, co vážnost téhle pozice díky některým ministrům vzala silně zasvě. Prostě jestli čas pro Kmoníčka jako ministra nastane za rok, za čtyři roky, za deset let nebo nikdy, to není v mých rukou. Je-li člověku padesát let, nemá ještě kam spěchat.

E15: V Česku se hnuly ledy, republika urychleně obsazuje zablokované posty velvyslanců. Vy jste u toho. Jaká je vaše role, vystupujete jako prostředník, moderátor?

Přesně tak. Jako diplomatický mediátor mezi ministrem zahraničí a panem prezidentem. Jsem stále zaměstnancem ministerstva zahraničí, jsem proto takovým vnitřním velvyslancem ministerstva zahraničí v Kanceláři prezidenta republiky. A zpětně působím na ministerstvu jako člověk, který dokáže pro ministerstvo u pana prezidenta předjednat některé záležitosti. V zásadě to není odlišné od toho, jak to funguje celých 20 let, kdy tuhle roli plnil vždy jeden z ministerských náměstků. Je jasné, že ministerstvo, Hrad a vláda se potřebují, že jeden bez druhého nemohou žít. Ministr zahraničí v konci neprosadí své úplně bez prezidenta, nemůže ho fyzicky donutit, aby podepsal návrhy, s nimiž se neztotožnil.

E15: Je tedy v nevhodě?

Je to vybalancované tým, že ani ministr není bez prostředků, jak to ovlivnit. Může některé návrhy od prezidenta, s nimiž má problém zase on, do vlády prostě nepředložit, a pak není co podepsat. Oba mají nástroje na sebe navzájem. V moudré diplomacii si tyto nástroje uvědomují tolik, aby je nemuseli nikdy použít. Dosahování téhle moudrosti – tak vidím smysl své činnosti zde.

Každý člověk nastupuje do Černínského paláce jako elév se snem, že jednoho dne bude ministrem. Pokud to někdo popírá, lže

E15: Jinými slovy, nemohou žít bez sebe, ale mohou žít spolu?

Musejí. Jinak se dostanou do situace, v níž jsme byli v posledním roce. Často se to vnímá tak, že nastoupil prezident Miloš Zeman a začaly problémy s velvyslanci. Není to tak. Ve skutečnosti potíže, které se teď konečně řeší, trvaly už zhruba půl roku před nástupem nového prezidenta a nastaly v komunikaci mezi prezidentem Václavem Klausem a ministrem Karlem Schwarzenbergem. Vždyť u poloviny velvyslanců, které podepsal prezident Zeman (předminulý týden – pozn. aut.), šlo o stejná jména často do stejných destinací, která se pokoušel vyjednat s Klausem Schwarzenbergem.

E15: Žít spolu znamená i válčit?

Když válčí, nestane se nic. Když žijí vedle sebe ve vzájemné ignoranci, trpí tím Černínský palác, celá česká diplomacie, a ve finále též kvalita naší zahraniční služby. Pravidelný rytmus střídání emisarů musí být dodržen. Jinak se diplomacie, která je vnějším obrazem České republiky, stává součástí domácího politického boje. Šéf diplomacie musí být opravdovým diplomatem a udržet ji mimo něj.

E15: Země, jejichž zastupitelské úřady se momentálně obsazují, jsou důležité a důležitější. Existuje řešení pro Slovensko, Polsko, Rakousko. Co Německo, kde přeluhuje velvyslanec Rudolf Jindrák?

Pan velvyslanec Jindrák je natolik kvalitní velvyslanec, že se nám stále nepodařilo najít někoho, kdo by dosáhl jeho kvalit. On sám se už několikrát vyjádřil, že by rád v nějaké době skončil, protože v Berlíně „slouží“ asi od roku 2006, jenže Německo pro nás znamená třeba přímo i nepřítel třicet procent zahraničního obchodu. Je to třetina všech našich aktivit, nejenom ekonomicko-obchodních. Je to pro nás naprosto klíčový post.

E15: Hledáte dále?

Ano. Ale jak jsem hovořil s ministrem zahraničí, střídání v Berlíně nebude nyní vůbec otevíráno jako téma. Hledáme.

E15: Několik let se vede polemika o tom, jak má vypadat dobře fungující ambasáda. Součástí této debaty je rozprava o politické a hospodářské diplomacii. Může fungovat velvyslanec bez obchodního rady, dnes ekonomického diplomata, nebo musejí striktně pracovat oba ruku v ruce?

Musí to být jeden tým. Chceme-li, aby výraznou částí hodnocení velvyslance byla obchodně-ekonomická problematika, tedy výměna investic a obrat vzájemného obchodu, budeme to požadovat v devadesáti procentech případů. V případě, že velvyslanec máme v zemi, která například podléhá sankcím OSN, po něm rozvíjením obchodu, které by bylo ilegální, v žádném případě chtít nebudeme. Ovšem i s takovou zemí musíme mít nějakou formu kontaktu v rámci daných omezení. Tato diskuze je dlouhodobá a Česko si prošlo dvěma extrémy.

E15: Jakými?

Pravicovým a levicovým. Pravicový prohlašoval, že stát musí být co nejmenší, až neviditelný a jeho podpora soukromým subjektům takřka nulová, a proto má mít co nejméně ambasád a na nich minimum lidí, co nebudou „ohýbat a poškozovat“ všeobjímající volnou ruku trhu. Tato škola kvetla v polovině devadesátých let, někteří její představitelé chtěli rušit zastupitelské úřady až do fáze, kdy by nám jich zbylo nějakých třicet jako dvoumilionovému Slovinsku. Vysvětlovali, že každá česká firma, pokud to potřebuje, si může platit třeba svého firemního velvyslance, který se jistě seje třeba s malajským sultánem a získá neuvěřitelné kontrakty, a že to je moderní svět. To se ukázalo jako bohapustý nesmysl. Tohle je svět futurologických chicagských brožurek tržních svazáků, kteří byli plodem doby, napáchali své škody a realita je pojedla.

E15: Levicová úchylka hlásala nejspíš opak...

Tvrdila, že stát má za naše vývozce zařídit úplně všechno, že máme být jakýsi one-stop-shop v podnikatelské mateřské školce, který bude aktivně vyhledávat exportéry, tlačit na ně, aby vyráběli to, co je v zahraničí prodátné, a tam pak pro ně hledat zákazníky, i když to sami vlastně vůbec nechtějí, protože k tomu myšlenkově nedorostli. A že takto pod státní kuratelou ochráníme dostatečný počet pracovních míst v tuzemsku závislém na exportu.

E15: Jsou obě varianty ze stolu?

Myslím, že v současnosti jsme se z obou extrémů dostali k rozumnému středu, k jakési buddhistické zlaté střední cestě. Na obou školách je v konci trochu pravdy a příliš ideologie. Na jedné straně už je pochopení, že nelze nutit člověka, aby dělal, co nechce, a na druhé, že stát roli v podpoře exportu má. Každý velvyslanec a český politik v zahraničí je lobbista, který prodává jak obecný obraz země,

tak její konkrétní výrobky. U sedmdesáti osmdesáti procent z našich asi 117 zastoupení je to ještě důležitější než ona politická stránka, bez níž to ale taky nejde. Pro mnoho asijských ekonomik platí, že obchod se nedělá s člověkem, se kterým nejsem přítel.

E15: Obchod je tedy jakousi přátelskou odměnou za blízkost stanovisek?

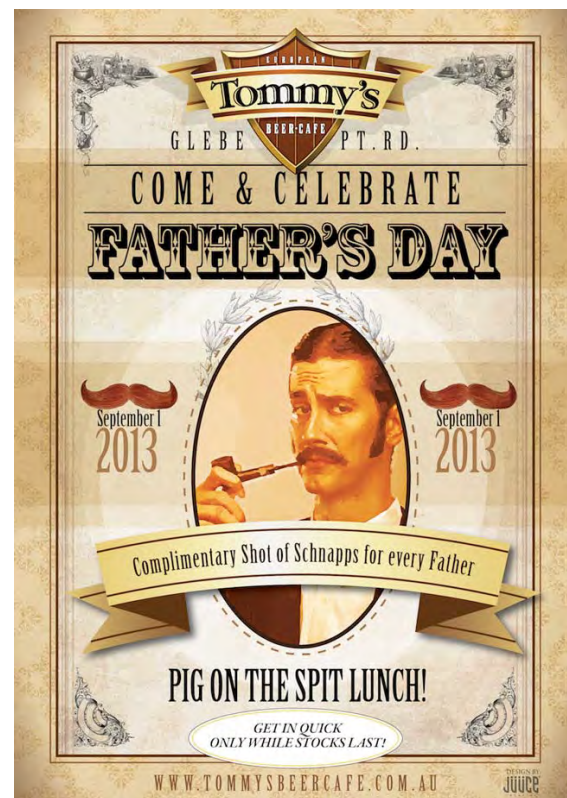
V Asii ano. Principem obchodu je, že na něm obě strany obvykle vydělají, takže neobchodují s nepřáteli. Bavím se se všemi, ale opravdu obchoduji jen s přáteli. A hodně obchoduji jen s blízkými přáteli. Tato spojnice prostě platí hlavně v zemích na východ od nás, kam se mezitím přestěhoval ekonomický život planety.

E15: Pokud platí, že stát hraje roli v podpoře exportu, proč se u nás válčí o to, kdo je ten „správný“ stát? Zda ministerstvo průmyslu a obchodu, či rezort zahraničí...

Velká část kompromisu byla dosažena podpisem dohody mezi ministry Jiřím Cíencalou a Janem Kohoutem. Žádný kompromis není ideální a má řadu technických věcí, které je třeba doladit. Zásadní ale je, že Česká republika je jen jedna.

Z pohledu zahraničí je jedno, kdo a pod jakým názvem ji zastupuje. Spor mezi ministerstvy o to, jak prodávat, musíme udržet v podobě tvůrčí pře. Situace, že vznikaly dvě paralelní sítě dvou ministrů, kteří se nedokážou dohodnout vůbec na ničem, byla hrůzostrašná. Chvála bohu, že tato fáze skončila.

Hynek Kmoníček (50) Do roku 1991 působil jako koncertní hráč na klavírní kytaru a učil na lidové škole umění. Od roku 1995 pracuje na ministerstvu zahraničních věcí. V letech 1999–2001 zastával funkci náměstka se specializací na mimoevropské země. V období 2001–2006 byl velvyslancem při OSN v New Yorku. Vystřídal i ambasády v Indii, Bangladéši, Nepálu, na Maledivách a na Šrí Lance. Od roku 2009 byl opět náměstkem pro otázky právní a konzulární a aktuální politické otázky. Z tohoto postu ho odvolal ministr Karel Schwarzenberg a poslal ho jako velvyslance do Austrálie. Do funkce ředitele zahraničního odboru prezidentské kanceláře jej prezident Miloš Zeman jmenoval 28. března 2013.

Intelligentní popelnice monitorují obyvatele Londýna

V zámoří sleduje lidi NSA, v Británii ke špehování s trochou nadsázky využívají odpadkové koše. Chytré popelnice vybavené technologií Renew ORB najdete v London City. Získávají podrobná data o lidech, kteří kolem košů projdou.

Odpadkové koše v sobě mají Wi-Fi vysílač, který detekuje okolní mobilní telefony s aktivní bezdrátovou sítí a identifikuje je podle jejich MAC adresy, jak zjistil server Živě.cz. Centrála pak může sledovat, jak se lidé mezi odpadkovými koši pohybují a kam směřují.

Tím to ale samozřejmě nekončí, MAC adresa v sobě totiž skrývá podrobné informace o telefonu díky takzvanému Organizationally Unique Identifier. OUI je jedinečné 24bitové číslo, které rozděluje organizace IEEE a tvoří první tři segmenty v MAC adrese.

E15

Před 35 lety zemřel Josef Hlinomaz (†63): Víme, komu řekl těsně před smrtí „jděte do pr*ele!“

Josef Hlinomaz hrával hrubiány, přitom byl sám nesmírně citlivý.

8 srpna uplynulo 35 let od smrti svérázného člověka, herce a malíře Josefa Hlinomaze (†63). Představitel drsných chlapíků, či hrubiánů zemřel v roce 1978 na dovolené v bývalé Jugoslávii krátce poté, co po ranní koupeli v moři típl svou poslední cigaretu a dopil oblíbenou ranní kávu. Zbylo po něm spousta krásných rolí a milých, naivních obrázků.

Múzy se o něj přetahovaly

Josef Hlinomaz byl nejen výborný herec epizodních rolí, ale také uznávaný malíř, který se věnoval především naivnímu umění. Zatímco jeho vedlejší role svou originalitou mnohdy zastínily ty hlavní, Hlinomazovy obrázky znají a vlastní nejen jeho herečtí kolegové, ale také naše a zahraniční galerie. Aby toho nebylo málo, sudičky mu daly do vínku i hudební nadání, které zřejmě zdědil po svém otci, skladateli a řediteli hudební školy. I když se nikdy nenaučil noty, za klavírem působil suverénně a s přehledem vystříhl i náročný repertoár.

Slabosti a zlovyky

Jídlem podsaditý herec rozhodně nikdy nešetřil. Když mu chutnalo, dal si v restauraci dvakrát i třikrát tu samou pochoutku. S gustem pak křičel, že ho chtějí okrást, když mu napočítali jedno jídlo víckrát.

Za jeho apetit zřejmě může jeho maminka, která prý byla vynikající kuchařka. Traduje se i následující koloběh u mamčině oběda. Nejprve si poručil tři knedlíky a omáčku, po chvíli oznámil, že mu zbyla omáčka a chce další knedlík, potom mu zase zbyl knedlík a žádal omáčku... Ve svém bytě si zase sám upekl kachnu nebo husu, kterou pak bez problémů a s chutí sobě vlastní spořádal.

Kouřil jak tovární komín

Jeho velkým zlovykem bylo kouření. Podle jeho přátel si zapaloval jednu cigaretu za druhou, a když došly, sáhl po lince. Sportu neholdoval, výjimkou bylo plavání. To prý zvládl i padesát bazénů. Zaplavával si i krátce před svojí smrtí.

Dvoje boty mu stačily

Na oblékání Josef Hlinomaz nikdy moc nedal. Možná za to mohla i jeho známá šetřivost, fakt je, že měl většinou jen dva páry bot. Traduje se například, jaký rozruch způsobil na recepci jednoho známého bratislavského hotelu, kde byl se svými herečtími kolegy ubytován. Na rozdíl od jejich objemných zavazadel vlastnil jen splasklou síťovku, ve které měl pár nejnnutnějších osobních věcí, včetně dokladů. Konvence v oblékání, stejně jako módní trendy rozhodně neuznával.

Miloval jen svoji manželku

Hlinomazův intimní život byl opředen tajemstvím. Málokdo z jeho okolí například věděl, že byl krátce ženatý. Svou ženu prý nychtal s milencem a jejím budoucím manželem a údajně došlo i na facky. Parohy pak svému sokovi vrátil i s úroky, to když se později jeho již vdaná exmanželka stala pro změnu jeho milenkou. Jeho přátelé říkají, že i když nějaké kamarádky měl, nikdy nikoho nemiloval tak, jako svoji první ženu.

Puklo mu srdce

V roce 1978 odjel Josef Hlinomaz s přáteli k moři do bývalé Jugoslávie. Odjel přesto, že mu to lékaři po nedávném kolapsu na Žofínské plovárně zakázali. Devátý den ráno si šel po snídani zaplavat a s přáteli se vrátil na hotel. Vypil kávu, típl cigaretu a svým typickým způsobem řekl: „A teď už můžete jít do prdele.“ Krátce na to zemřel na kanapi. Puklo mu srdce.

AHA

Čechoviny 109

Jan Čech

Za ta léta, strávená na letišti jsem potkal mnoho podivných lidí. A je celkem jedno jestli to byl zahradník, který vymýšlel zpátečku pro ponorky či ověřoval v kolečku

za bouřky Archimédův zákon. Nebo vedoucí čalounické dílny, v které - ve vzduchu, v kterém převládá celon, vypínací acetonový lak - chodil se zapáleným doutníkem a dílna nikdy kupodivu nevybuchla, až po letce. Jak říkal můj někdejší kolega: "Na letišti by si každý psychiatr udělal disertační práci!"

O podivném letci, kterému se říkalo Kakamil, nebo také tripl key (KKK) jsem již psal. Ten člověk byl opravdu zvláštní, velmi arogantní, sebevědomý a náladový a neznám nikoho, s kým by vyšel. Když jsem byl na starém letišti v prodejně Aviatik podepisovat svou knížku, říkal mi prodavač, že tam byl nějaký pilot a chtěl díl, ve kterém se o něm píše. "A který to je,

prosím?" "No to nevím, ale píše se tam o jednom pilotovi, co je úplný idiot a chová se jak hovado a to jsem já!" Prodavač polkl a vzpomněl si jak jsem psal, jak mě Kakamil vyhodil z kokpitu, když jsem potřeboval podepsat předávací protokol. "Bohužel, to je ten díl, co nemáme!" Tento letec oblažuje pozemní personál již v jiných částech světa.

Dnes ráno jsem byl podepsat denní ošetření, ale protože jsem se zasekl na jiném letadle, přišel jsem tam, když už měli cestující na palubě. "Nazdar Honzo, co se děje? Máme nějakou závadu?" "Ne, vše je v pořádku, ostatně jako obvykle, ale nepodepsal jsem uvolnění letadla po denním ošetření." "No jo, ale já jsem si už tady nadepsal další let, tak to škrtni a napiš si tam, co potřebuješ. A jak žiješ?" "Cože, škrtnout něco, co napsal kapitán letadla? To je větší hřích, než se uprdnout v kostele!" A druhý pilot na to: "No, to kdybys udělal Kakamilovi, tak by tě na místě zatřelil! Nevíš, co s tím volem vůbec je?" "Poslední zprávy jsou, že ho vyhodili i v tom Kazachstánu, nebo kde to lítal, protože se chytil s mechaniky, nevím, kde je a nestýská, se mi po něm. Nevíte, jestli ještě létá Koloušek?" "Myslíš věčného druhého pilota Kolouška s jeho lahvičkou? Tak ten je v důchodu."

Koloušek je také takové letištní zjevení. Věčný druhý pilot. Začínal na L 410, respektive od té doby ho znám. Tichý, nemluvný a vždy ve svetr s vyšitými jeleny. Ať bylo léto, nebo zima, ať bylo vedro sebevětší, vždy měl na sobě svetr s koloušky, který mu dal i tuto přezdívku. Jednu dobu na začátku osmdesátých let z něj udělali nějakým omylem kapitána a z tichého nenápadného pilota se stal přes noc neuvěřitelný buzerant. Naštěstí příchodem na Jaky se z něj stal opět druhý pilot. Pak se z nějakého neznámého důvodu stal druhým pilotem na dálkových linkách, až se dostal na A 310. Tak procházel létáním i když podle jeho kolegů nebyl dobrým pilotem. Když létal v Indii, stalo se, že vypadly obrazovky před kapitánem. Jako kapitán tam letěl "Taťulda", pilot tělem a duší a velký srandista. "Hele,

vem to na přistání, já to tady mám slepý a jsou tam nějaký sračky a na to jejich vybavení se nedá dát!" Nic se nedělo, a tak se "Taťulda" otočil doprava a viděl, že Koloušek kouká ven z okna, pohodlně opřený ve svém křesle. "Sylšíš, ty vole, mně to tady nejde, tak s tím přistaň!" Opět žádá odpověď a Koloušek se stále koukal ven z okna. A tak "Taťulda", starý klubový letec, sedal v monzunu a byl nakloněný před druhého pilota, aby se orinetoval, a Koloušek dělal, jako by se ho to vůbec netýkalo. Když byli na zemi, Koloušek vystřelil z kabiny ještě před cestujícími. Takže, kromě toho, že byl špatným letcem, byl ještě posera. Následoval telefonát do Prahy, kde byly čtyři hodiny ráno a já měl ten den volno. "Synáčku můj milovaný, tady je tvůj taťulda! Já vím, že tě budím, ale já si nemám s kým popovídat, protože jsou tady samí volové! Představ si, co mi udělal ten debil Koloušek..." a následovalo vylíčení celého průsvihu. "A tak jsem se musel napít a protože sami pijou jenom nortoni, tak ti volám, můj synáčku!"

Já jsem zažil Kolouška v Mexiku, kde byly posádky týden v nádherném hotelu u moře. Za nějaký pakatel se tam dala dokoupit plná penze, což znamenalo ohromné švédské stoly plné neuvěřitelných dobrot a pití, jak alkoholické tak

nealko, co hrdo ráčí. Když jsme přišli ráno, tedy kolem desáté do jídelny, Koloušek tam už seděl ve svém svetr. Seděl sám u stolu přeplněného jídel. Když jsme po bohaté snídani po hodině a půl odcházel, on tam ještě seděl. Když jsme přišli na oběd, on tam seděl a vydržel tam až do večera. Jeho jedinou společností byla plastová třídecová láhev, kterou neopouštěl. Co měl v té lahvičce, se asi nikdy nedozvíme, ale všichni letci svorně tvrdili, že jí měl vždy u sebe i v kokpitu. To je tajemství. Možná, že tam měl nějakou "odvážnou" vodu. Prostě, divný člověk.

Příběh

Manželé Smithovi nemohli mít spolu děťátko, a tak se rozhodli využít služeb náhradního otce, s nímž by počali potomka. Toho dne, kdy měl zastupující otec dorazit, polbil pan Smith svou ženu a pravil: "Odcházím. Ten člověk by tu měl být každou chvíli."

Po půlhodině náhodou zazvonil u dveří podomní dětský fotograf, který doufal, že se mu podaří udělat nějaký obchod. "Dobrý den, paní, já jsem přišel, abych..." "Ne, ne, nic nevysvětlujte. Už jsem vás očekávala," přerušila ho paní Smithová.

"Opravdu?" podivil se fotograf. "Výborně! Dělam překrásné dětičky."

"To je přesně to, v co s manželem doufáme. Pojďte prosím dál posaďte se." Po chvíli se s uzarděním zeptala: "Tak čím začneme?"

... "Všechno nechejte na mně. Obvykle to zkusím dvakrát ve vaně, třikrát na pohovce a párkrát v posteli. Někdy je to docela zábavné i na podlaze v obýváku... můžete se tam více roztáhnout!"

"Vana? Podlaha v obýváku? Není divu, že nám to s Harrym nefungovalo."

"No, víte, paninko, nikdo vám nemůže zaručit, že se to povede pokaždé. Ale pokud vyzkoušíme několik různých poloh a já to vezmu ze šesti nebo sedmi úhlů, jsem si jist, že budete s výsledkem spokojena."

"To, to, to je snad trochu moc..." zalapala paní Smithová po dechu.

"Paninko, při takovéhle práci je třeba si dát na čas. To víte, že bych to nejraději sfouknul za pět minut, ale jsem si jist, že byste s tím nebyla spokojena."

"To tedy asi ne," zamumlala paní Smithová. Fotograf otevřel kufřík a vytáhl album s obrázky dětiček.

"Tohle se dělalo na střeše autobusu."

"Prokristapána!" vykřikla paní Smithová, mačkajíc v ruce kapesníček.

"A tahle dvojčata vyšla výborně, ale s jejich matkou byla potíž."

"Byla s ní potíž?" otázala se paní Smithová.

"Hrozná. Nakonec jsem ji musel vzít do parku, abych mohl odvést svou práci pořádně. Lidé se tam kolem nás shlukli ve čtyřech nebo pěti řadách, jen aby pořádně viděli."

"Ve čtyřech nebo pěti řadách?" zeptala se paní Smithová, oči doširoka otevřené v údivu.

"Ano," řekl fotograf, "však to také trvalo více než tři hodiny.

Matka pořád ječela a vrískala - vůbec jsem se nemohl

soustředit! Pak se začalo stmívat a já jsem s tím začal pospíchat. A když mi pak veverka začaly ohryzávat to moje nádobíčko, tak jsem to všechno zabalil."

"Vaše...ehm... nádobíčko?"

"No ano. Tak, paninko, pokud jste připravena, tak já si postavím trojnožku, abychom se mohli dát do díla."

"Trojnožku?"

"No jistě, musím používat trojnožku a položit si na ni ten svůj Canon. Je příliš velký na to, abych ho udržel dlouho v ruce. Paní? Paní! Proboha, ona omdlela!"

Kráčím lesem myslivec se svým synkem. Náhle vyskočí z houští zajíc. Myslivec ho oddělá a povídá: "Bude z něj maso a kůže."

Po chvíli chůze se před nimi objeví jelen. Otec prásk - a jelen padl.

"Bude z něj maso, kůže a také parohy," libuje si otec.

Tu se objevil na pasece turista. Synek vytrhl tátovi pušku a turistu zastřelil:

"Bude z něj kabát, košile, ruksak, čepice a boty," povídá zděšenému otci.

První: "Kam jdeš?"

Druhý: "Ale nikam."

První: "Tak běž tudy, to je blíž."

Zemanovi kamarádi se roztahují v Praze, píše německý deník

Strana práv občanů - Zemanovci (SPOZ) nemá žádné křeslo v parlamentu, její zakladatel Miloš Zeman je přesto prezidentem. Zemanovci v Česku nově zastávají všechny přední úřady, napsal německý deník Südwest Presse.

V parlamentních volbách levicoví Zemanovci neuspěli a pětiprocentní hranici nepřekročili. "Přesto ale od té doby, co se Zeman stal prvním přímo zvoleným prezidentem země, zaplavují čelní straníci významné posty," míní list.

Jiří Rusnok kdysi neúspěšně za tuto stranu kandidoval. Dnes je z něj premiér, kterého Zeman jmenoval. Vratislav Mynář, který byl dva roky šéfem Zemanovců, je dnes Zemanovým kancléřem na Pražském hradě. "Nyní rozhoduje o tom, koho hlava státu přijme. To se týká také novinářů včetně zahraničních korespondentů," píše deník.

Od středy je místopředseda SPOZ Radek Augustin novým šéfem úřadu vlády.

"Stal se tak posledním z řady ze Zemanovy strany, která se začíná roztahovat. Bez jediného mandátu, jen díky prezidentově důvěře," napsal Südwest Presse.

Šéf sociálních demokratů Bohuslav Sobotka podle deníku vyslovil to, co si myslí všichni, kteří k Zemanovu táboru nepatří. A sice, že je "absurdní, když strana, která se ani jednou nedostala v demokratických volbách do parlamentu, disponuje takovým vlivem". Z konzervativního tábora zní ještě větší kritika. "Je to všechno zcela neuvěřitelné," citoval deník předsedu klubu TOP 09 a Starostové Petra Gazdika.

"Rusnokova vláda, která podle všeho nemá žádnou šanci, že 8. srpna získá důvěru parlamentu, je v otázce personálních výměn také horlivá," uvedl list s tím, že se přes třicet ministerských náměstků během 14 dnů muselo se svým křeslem rozloučit. "To je ta nejnórmálnější věc na světě, že se noví ministři obklopují lidmi s důvěrou, zní stručné reakce," dodal deník.

I pražští komentátoři, kteří jsou spíše z konzervativních řad, prý běsní.

Jeden z nich, jak Südwest Presse připomenul, napsal, že Zeman na sebe zcela strhává moc a že když se nebude parlament bránit, nebude již ve hře, stejně jako demokracie v Česku.

Podle slovenského listu hraje Zeman "bláznivou hru"

Slovenský list Hospodárske noviny zase komentuje Zemanův požadavek, aby pravice předložila notářsky ověřené podpisy potřebného počtu poslanců ještě před tím, než ji případně prezident pověří sestavit kabinet. Podle novin tím může získat čas pro "svou pirátskou vládu" premiéra Jiřího Rusnoka, která nemá žádnou podporu.

"Na tuto bláznivou hru nepotřebuje Zeman ani vlastní parlamentní stranu ani širší politický vliv. Stačí mu jen slušná dávka egocentrismu. A arogance. Zemanovci postavili a drží vládu, aniž jí museli zajistit volební nebo koaliční podporu," komentoval list jmenování úřednického kabinetu po demisi premiéra Petra Nečase.

Hospodárske noviny v souvislosti se zmiňovaným požadavkem napsaly, že český prezident má malý zlozvyk, když to někdy přehání se smyslem pro humor.

Podobnou situaci jako Česko může podle deníku zažít i Slovensko v případě, že se slovenský premiér Robert Fico rozhodne příští rok kandidovat na prezidenta. "Pokud by si Fico splnil prezidentský sen, jeho pozice by byla podstatně silnější než Zemanova. Fico by byl prvním (slovenským) prezidentem, jenž by měl oporu v nejsilnější straně, v parlamentu i v jednobarevné vládě," poznamenal list. Fico, jenž by podle průzkumů veřejného mínění přímou volbu hlavy státu nejspíš vyhrál, kandidaturu na post prezidenta dosud nepotvrdil ani jednoznačně neodmítl. ČTK iDnes

Vladimír Remek velvyslancem.

Důkaz, že Česko nemá tvář

Jan Lipold | 15.8.2013

elvyslancem České republiky v Moskvě bude Vladimír Remek. Nositel titulu letec-kosmonaut, bývalý člen předsednictva Ústředního výboru Svazu československo-sovětského přátelství, hrdina Sovětského svazu s Leninovým řádem, abychom jmenovali jen některé z funkcí a oficiálních uznání, které si vysloužil za komunistického režimu. Do vesmíru letěl v roce 1978, v době vrcholné normalizace, jejíž reklamou se stal.

Poslanec evropského parlamentu za KSČM byl zkušebně vypuštěn i do letošních prezidentských voleb, komunisté ho ale nakonec nenominovali a sám Remek podpořil budoucího vítěze Miloše Zemana. A ten ho teď posílá do Ruska, kde

bude mít se svým životopisem a kontakty jistě dveře otevřené.

Teď jde jen o to, jaké dveře. Jestli ty správné, nebo jiné. Ale na jaké dveře chtějí Česká republika a její občané klepat? Co je v našem zájmu, a co není? To jsou přece zásadní otázky bez snadných prvoplánových odpovědí, a proto by se u nich měla pěstovat veřejná diskuse a hledat co nejšířší přijímaný kompromis.

Pevná součást bloku

Jenže zahraniční politika a mezinárodní vztahy, zúžené pro názornost na příklad Vladimíra Remka v Rusku, se ubírají jinou cestou. Miloš Zeman káže „ekonomickou diplomacii“, jeho vláda si to okamžitě osvojila a průmyslová lobby kuje žhavé železo. Ministerstvo zahraničí, řekl jeho šéf Jan Kohout, „chce být pevnou součástí bloku ekonomických ministerstev“. Pomalu to vypadá, jako by hlavním, ne-li jediným zájmem státu v zahraničí byly obchody strojírenských firem.

Na ekonomické diplomacii jako takové není nic špatného. Jen se to s ní nesmí přehánět. Do diplomacie - což momentálně není banální připomínat - patří i neekonomické faktory a hodnoty, svoboda, odpovědnost, úcta k minulosti, spojenecké závazky a tak dále. Respektive jsou na prvním místě, přednější než děláni byznysu.

Ale co teď vlastně Česko sleduje? Víte to snad? Rozumí se to tak nějak samo sebou? Nikoli. Takže když prezident udá tón a jeho lidé se pustí do práce, sice to „funguje“, ale zároveň taky rozděluje společnost. Velmi kontroverzní Remek v Moskvě je najednou jakoby „konsensus“.

Mít rád Česko

Nikdo nečeká, že by se Vladimír Remek vehementně zastával lidských práv. Jenže co dál, co z toho plyne? Před kterými diktátory se tedy budeme ve jménu exportu/importu plazit? Voliči by si zasloužili dozvědět se víc. Ale nedozvědí, protože problém je hlubší: Co chceme jako země, nevíme. Stát lidem nenabízí ideje, vědomí sounáležitosti a tím pádem ani srozumitelnou perspektivu. Mít rád Česko je docela fuška.

Jako bychom měli rokem 89 a vstupem do NATO a Evropské unie odpracováno. Společenská dohoda, co dál, chybí a ani se pořádně nehledá. Jednou má stát na štítě lidská práva, za rok zase zájmy průmyslu. Evropská unie je dobrá, ale většinou tak akorát na to, abychom z ní „čerpali“. Stát nemá tvář - to, co na první republice chválil Pavel Tigrid: Měla charakter ve smyslu typu. Nemusela to být ta nejkrásnější tvář - ale byla svérázná, svá.

Nějakou tvář má jistě i Česko 2013, ale spíš připomíná pořouchlý úšklebek. Nebo zmatek, nervozitu, rozpaky zakrývané přepjatým sebevědomím.

Je správné, aby naši zemi v zahraničí reprezentoval muž, který byl symbolem budování socialismu? Nevíme, někdo je pro, jiné to pobuňuje. Ten, kdo je zrovna u moci, to tím pádem zařídí podle svého.

Umíme si vládnout?

To všechno se děje na podkladu všeobecné nervozity, která vyplývá z historické paměti Čechů. Totiž: skoro 24 let relativně usazených poměrů, bez nějakého kardinálního dějinného přelomu, to je něco, co nepamatujeme víc jak celé století. S tím „klidem na práci“ si nějak nevíme rady. Šíří se podvědomý a přitom klamný pocit, že „takhle to dál nejde“ a že se „musí něco stát“. Že snad má přijít nějaká další „historická chvíle“. Kéž by ne!

V takové společenské atmosféře, kdy se kořeny viklají a společenská dohoda ztrácí v mlze, se samozřejmě daří těm, kdo nabídnou Čín. Skoro jakýkoli. Nebo přímo konají. Mluvím především o prezidentu Zemanovi, ale i o jeho kancléři Mynářovi a prvních týdnech Rusnokovy vlády.

Když se veřejným dialogem opovrhne, parlament se karikuje na „žvanírnu“ a kompromis se vydává za slabost, je snadné odvolat se na zájmy lidu a země. Bolestně poznání. V době, kdy tápeme ve směřování státu, si získávají obdiv silná slova a silová řešení. To je nebezpečné. Že „konečně někdo něco dělá“, to přece ještě není žádná kvalita. V demokracii.

Strach z prázdnoty

Jiné příčiny našeho neklidu jsou ale ještě skrytější a pevnější a už se netýkají zdaleka jen české krize. Pociť stagnace nebo přímo úpadku souvisí s tím, že neumíme „být“. Že se nám to zdá málo. Co neroste, nestoupá, nestartuje, je podezřelý a v některých klíčových oblastech, jako třeba internetové sociální sítě, v podstatě chybne. Nestačí jen dobře spravovat, je třeba se zvětšovat.

Udržovat, dobře vést, pěstovat, to jako by byly v porovnání s novými začátky a expanzemi méněcenné hodnoty.

Například: chodit každou neděli do kostela, který stojí několik set let a odehrává se tam v podstatě pořád to samé, je z hlediska primitivní psychologie růstu úplně nesmyslná aktivita.

Kult změny a novosti umocňuje jinak přirozenou nespokojenost s tím, co máme. Nové začátky nám imponují - v podnikání i v politice. Přitom ten největší výkon není něco rozjet a postavit, ale „dobře být“. Slušně existovat, poctivě se starat. Obstát.

Znám jednu hospodu v Podkrkonoší, výtečnou a už dlouhá léta pořád stejnou. Očividně prosperuje, a přesto jí stačí „spokojeně existovat“ a sloužit zákazníkům. Ale to už jsme u pokory a trpělivosti, asi moc daleko od politiky. Nechcete někdo za prezidenta dalajlámu?

Vlídna obsluha

Ještě něco na téma „co nám chybí“. Vypůjčím si k tomu Pavla Tigrida, který staromilsky bilancuje první republiku: „Ovšem kultura, kulturní společenství, to nejsou jen knihy, obrazy a učené společnosti. To jsou také civilizované vztahy

mezi lidmi, společně uznávaná hierarchie hodnot, skromné, ale i nepovolné národní sebevědomí, úcta k tradici i k poctivé práci i poctivému slovu, podpora těch, které jsme si zvolili, dobré školy, čisté vlaky i hospody s čistými ubrusy a vlídnou obsluhou... Tohle všechno v první republice bylo - zdaleka ne v dostatečné a rovnoměrné míře - ale bylo. A věřte mi, tenhle pocit, často i jistota, že při všech nedostatecích

zůstává přece jen pevný základ a rámec, často smiřuje občana i s těžkým životním údělem. Život, jakkoli nesnadný, nebyl marný, poněvadž perspektivně byly solidní předpoklady vývoje k lepšímu. Kolikrát opakoval Masaryk už jako prezident, že tahle republika potřebuje padesát let, aby se překonaly nedostatky a zakotvily přednosti. Nesplnilo se.“ (Kapesní průvodce inteligentní ženy po vlastním osudu, Odeon 1990, str. 276.)

A pro kontrast aktuální výrok kancléře prezidenta republiky Vratislava Mynáře - jedné z hlavních tváří těchto dnů - k akčnímu odvolání ředitele Národního divadla:

„Bud' věřím, že je to vláda odborníků, a potom věřím i krokům, které dělá. Anebo radši budu přízdisráč a budu čekat, než jí někdo něco dovolí.“

Tak tady někde, v rozdílu mezi tím, jak uvažuje a mluví Tigrid a jak Mynář, bude zakopaný pes. Ještě totiž - a byl zatraceně dobrý důvod počítat znova od nuly - nejsme ani v polovině těch Masarykových padesáti let. Hledá se vlídna obsluha státu.

Štětina: Komunisté začnou zpracovávat méně vzdělané občany

Jiří bob Asher, prvníZpravy

Komunisté v předvolební kampani použijí svoje osvědčené metody a svoji přesvědčovací demagogii opět zacílí na sociálně slabší a méně vzdělané vrstvy naší společnosti. Pomocí této taktiky by mohli dosáhnout výrazného volebního úspěchu.

V rozhovoru pro Prvnizpravy.cz to prohlásil senátor Jaromír Štětina. "Tuto metodu komunisté s úspěchem používají už od nepaměti. Nepochybuji o tom, že ji před volbami opět nasadí a možná se jim podaří ošálit značný počet lidí ze sociálně slabších a méně vzdělaných vrstev obyvatelstva. Určitě zároveň spustí i dehonestační kampaň proti demokratickým politikům," řekl Štětina v rozhovoru pro Prvnizpravy.cz.

"V této situaci je proto důležité, aby pravicové strany proti sobě neútočily a aby si vzájemně neokopávaly kotníky. Veškeré rozpory pravice jsou totiž vodou na mlýn komunistů a kryptokomunistů," zdůraznil senátor.

Zločiny vydávají komunisté za drobné chyby

Další oblíbenou taktikou komunistů je absolutní bagatelizování zločinů, které v naší zemi napáchal komunistický režim. "Komunisté postupují podle hesla známého už od Lenina: když se kácí les, tak létají třísky. Oni prostě tvrdí, že při cestě k úžasné a spravedlivé společnosti, ve které se jednou bude žít jako ráji, došlo k drobným omylům a chybám.

Tímto způsobem omlouvají zvěrstva a zločiny, která mají na svědomí. Je historicky doloženo, že všude tam, kde se komunisté dostali k moci, tak fyzicky zlikvidovali nejaktivnější část společnosti protože ji potřebovali neutralizovat a ovládnout. Dnes tento postup označují za přehmaty a omyly, a daří se jim o tom část lidí přesvědčit. To je to známé falšování dějin z jejich dílny," upozornil Štětina.

10 nejčastějších lží o komunistech a socialismu

Snad každý se někdy setkal s argumenty obhajujícími komunistickou stranu a období, kdy se tato strana v naší zemi snažila do života uvést experiment zvaný socialismus. A je charakteristické pro lidskou povahu, že úplně špatné se snaží z paměti vymazat a co se vymazat nepodaří, alespoň uzpůsobí do podoby technicolorové, takřka laskavé vzpomínky.

V diskusích se tak můžete doslechnout, že každý mohl cestovat, že nikdo nikoho nenutil kutat uran, Horáková s Pílkou že škodili dělnému lidu a banánů byl vždy dostatek... **Za banány, kubánské pomeranče a dovolenou v NDR se tak schovávají justiční vraždy, národ omotaný ostnatým drátem, likvidace hospodářsky a průmyslově vyspělého státu, utiskování a znásilňování celých generací.**

Je smutným faktem, že takto pokřivené vzpomínky neslouží jen jako argumenty v diskusích, ale přežívají i formou vyprávěnek v rodinném kruhu a díky uhlazeným televizním dílkům a častou recyklací normalizačních děl jsou distribuovány do hlav celého národa.

Připomeňme si proto deset nejrozšířenějších a nejobjektivnějších omylů o době vlády jedné strany.

Lež č. 1 – Lidská práva se dodržovala, byli jsme demokratický stát

Demokracie byla pro tehdejší mocipány prázdné slovo. Jen pojem, kterým se rádi oháněli, když bylo potřeba. Totéž u lidských práv. O nějaké svobodě slova, svobodě vyjadřování, svobodných a nezávislých médiích, svobodě cestování, svobodě podnikání nebo třeba právu na spravedlivý proces nemohla být řeč.

Svobodné vyjádření názoru bylo považováno za div ne rozpoutání občanské války a každá demonstrace byla brutálně rozehnána tehdejšími represivními složkami. Vyslovení nesouhlasu s okupací sovětskými vojsky bylo často důvodem k ukončení kariéry a začátku profesní dráhy zeměměřiče, kopáče, topiče či počátkem putování po československých kriminálech. **V několika případech bylo dokonce vyjádření vlastního názoru důvodem k zabití. Jména jako Pavel Wonka, ubitý komunistickými bachaři, nebo Danuše Muzikářová, zastřelená během demonstrací v srpnu 1969 československou Veřejnou bezpečností a Lidovými milicemi, zůstanou navždy důkazem, že komunistům o lidská práva a demokracii nikdy nešlo.**

Podpis Charty 77, která kritizovala nedodržování lidských práv, k jejichž dodržování se komunisté sami v Helsinkách zavázali, byl důvodem k těžkým represím vůči signatářům. A je příznačné, že tehdejší média Chartu odsuzovala, národ se křížoval, kulturní veřejnost podepisovala Antichartu a přitom nikde nebyl text samotné Charty 77 zveřejněný. Proč o ní pravdivě informovat, to neměli soudruzi v povaze.

Komunisté nedali lidem pokoj ani po smrti. Známa je hysterie rozpoutaná kolem hrobu Jana Palacha, ale už méně známý je například pohřeb filozofa Jana Patočky, který zemřel po jednom z výslechů u Státní bezpečnosti a během jehož pohřbu estébáci v okolí hlučeli, túrovali motorky a nad hřbitovem nechávali prolétávat vrtulník.

Absenci demokracie dokládá i způsob, jakým probíhaly volby. Na jednu stranu zde existovaly i loutkové strany Čs. strana socialistická a Čs. strana lidová, ale nebyl žádný výběr. Ve volbách figurovala pouze takzvaná jednotná kandidátka Národní fronty, účast u voleb byla povinná a běda, když občan volič chtěl jít za plentu, škrtat nebo odevzdat neplatný hlas. Vše bylo pod pečlivým dozorem bdělého oka strany. Komu se k volbám nechtělo, toho navštívili pracovníci volební komise s přenosnou urnou. Bylo poměrně velkým uměním se takové volbě vyhnout a odmítnutí účasti bylo opět důvodem k represím.

Ubohost komunistického režimu se nezastavila ani před dětmi nepohodlných kverulantů. Nebylo tedy žádnou vzácností, když se potomek člověka s ušpiněným kádrovým profilem nedostal na školu, nebylo mu umožněno studovat nejen na vysoké škole, ale často ani na gymnáziu. Budoucnost dětí tak byla závislá na poslušnosti jejich rodičů

Jak to tedy bylo? Pro komunisty jsou lidská práva a demokracie pouze prázdným pojmem. Nic takového, už z podstaty komunismu, nemůže být s nimi spojováno.

Lež č. 2 – Národ byl zdravější díky špičkovému zdravotnictví

Délka života v socialistickém Československu byla v průměru o čtyři roky kratší než v prohnitých kapitalistických státech. Podle tabulek Světové banky žil v roce 1989 průměrný Čechoslovák 71,4 roku. Ovšem průměrný Američan 75,2 roku, Rakušan 75,5 roku a Nizozemec

dokonce 76,9 roku. S trochou nadsázky se dá říct, že život v socialismu byl zdraví škodlivý.

Ani o špičkovém zdravotnictví se nedá mluvit. Ano, měli jsme v Československu kapacity, které patřily ke světové špičce, jako byl například pediatr profesor Švejcar, bojovník proti neštovicím chemik Holý nebo otec kontaktních čoček Wichterle. Ovšem kdo o nich u nás věděl? Jeden z dalších typických rysů socialismu byla nenávisť vůči schopným a úspěšným. Klacky, které strana házela pod nohy těmto vědcům, by byly námětem na vlastní knihu. Připomeňme si ale, že zrušením licenčních smluv na výrobu kontaktních čoček přišlo socialistické Československo zhruba o miliardu tehdejších dolarů. Samotný Wichterle neměl z peněz za patenty ani zlámanou grešli.

Běžné zdravotnictví ovšem silně zaostávalo za zbytkem světa, především díky nemožnosti spolupracovat na výzkumu se západními lékaři a neschopnosti nakupovat špičkové lékařské vybavení.

Jak to tedy bylo? Komunisté ukradli lidem čtyři roky života.

Lež č. 3 – Kdo dodržoval zákony, neměl se čeho bát. Na každém rohu stál esenbák, bylo bezpečno

Co do množství esenbáků se mohlo zdát, že je opravdu o bezpečí obyčejného občana postaráno. Nebylo tomu tak. Naopak dohled nad socialistickým způsobem života byl přednější než nějaká prevence kriminality. Je nutné si uvědomit, že jedním ze základních rysů tehdejší VB byla represe. Dodržovat zákony zdaleka nestačilo. Jedním z mnoha příkladů, kdy si před esenbáky ani ctostný a zákona dbalý člověk nemohl být jistý, byl hon na takzvané máničky. Stačilo mít dlouhé vlasy a o pozornost "bezpečnosti" bylo postaráno. Buzerace ze strany příslušníků bezpečnosti byla skoro všudypřítomná. Sedíš dlouho na lavičce na nádraží? Ukaž občanku! Motáš se kolem západoněmeckých autobusů a hledáš odhozené plechovky do sbírky? Ukaž občanku! Směješ se něčemu, když jde kolem hlídka esenbé? Občanku sem, smích tě přejde.

Respekt veřejnosti vůči tehdejším bezpečnostním orgánům byl pramalý. Byli vnímáni jen jako pologramotné mlátičky bez špetky přirozené inteligence. A dlužno dodat, že v mnoha případech byl takový odsudek na místě. Mnohými řadovými příslušníky byl tento despekt silně vnímán a byl důvodem k tomu občana občas pěkně osolit. Jen tak, bez důvodu. Stejně se určitě smál tomu fóru, jak jdou tři esenbáci, jeden umí číst, druhý psát... Kdo byl někdy, byť kvůli banalitě, na služebně VB, jistě si vybaví pocit, že je hledaným vrahem a osnovatelem atentátu minimálně na Gustáva Husáka. Totéž si jistě vybaví ti, kdo ve svých škodovkách brázdili normalizační silnice a měli to štěstí, že jim před blatníkem zamával esenbák plácačkou.

Esenbáci byli užíváni k rozhánění demonstrací, k šíření strachu, k rozbíjení hlav demonstrantů, kdy vyzbrojeni dlouhou bílou "láskou strany" mlátili hlava nehlava všechno, co jim přišlo pod ruku. Kdo zažil například během Palachova týdne v lednu 1989, jaké to je, když takový knedlík přistane na zádech, nezapomene.

Samozřejmě by bylo nespravedlivé soudit takto všechny. Kradlo se, vraždilo, kriminální policie i tehdy fungovala, zločinci se chytali, zavírali, věšeli. Jen se o tom nepsalo, protože nebylo kde. Svobodná média neexistovala a v občanech bylo nutno vzbudit dojem, že žijeme v bezpečné zlaté kleci. I tohle si s sebou po takřka čtvrt století táhneme jako kámen na krku, protože současná policie, často nezaslouženě, je odsuzována a vysmívána na základě zkušeností s esenbáky.

Jak to tedy bylo? Veřejná bezpečnost byl represivní orgán, větší důraz než na ochranu před kriminalitou byl dán na šmírování a buzeraci socialistického občana.

Lež č. 4 – Přes hranice se plížili jen vrazi a špióni

Nebylo to tak, jak se mnozí staří komunisté, obzvláště ti z Klubu českého pohraničí, snaží tvrdit. Po únorovém puči přes hranice pendlovali převaděči s osobami, kterým reálně hrozila perzekuce ze strany vládnoucí KSČ. Šlo nejen o podnikatele, politiky opozičních stran, bývalé příslušníky zahraničních armád, ale i běžné občany, kteří se nedokázali smířit s budoucností násilím ovládnutého národa. Často hranice přecházeli s celými rodinami, riskovali tak dlouholeté žaláře a v některých případech i trest smrti. Mnohým při přechodu štěstěna nebyla nakloněna a svému osudu z rukou komunistické justice neunikli. Jiné při přechodu dohnala kulka či skončili na elektřinou nabitých drátech.

Samozřejmě, že přes hranici přecházeli i pracovníci tajných služeb. Nešlo ovšem o takové množství, jaké se dnes snaží někteří bývalí strážci hranic uvádět. Fakta mluví proti jejich tvrzení. V letech 1948 – 1989 zemřelo při výkonu služby 654 pohraničnicků. **Z toho ovšem pouhých 10 bylo**

zabito během přestřelky. Ve zbylých případech šlo o nehody, náhodné výstřely z pušek či sebevraždy. Proti těmto deseti pohraničnickům stojí odhadovaných pět stovek obětí z řad uprchlíků za svobodou.

Je zajímavé, že zatímco hranice demokratických států byly hlídány před možným příchodem nežádoucích sil zvenku, **hranice socialistického tábora fungovaly podobně jako ostraha kriminálu, bránily v cestě ven.**

Jak to tedy bylo? Přes hranice se neplížili vrazi a špióni, ale slušní lidé na cestě za svobodou. Naopak vrazi tyto hranice hlídali.

Lež č. 5 – Všechno bylo zadarmo. Nebo skoro zadarmo

Doktor byl zadarmo, lázně byly zadarmo, plomby byly zadarmo, dovolené v NDR byly skoro zadarmo, bydlení bylo za pár stovek, pivo za pár kaček... V podobném duchu by se dalo pokračovat prakticky donekonečna. Opak je ale pravdou. **Zadarmo nebylo nic, všechno bylo štedře dotované, byla to jakási forma "držhubného", která měla obyvatelstvo udržovat syté, spokojené a ideálně ve stavu duševního útlumu.** Šlo o takzvaný "sociální kontrakt", typický pro svět socialismu, kdy jakýsi sociální blahobyt byl nabídnut výměnou za apolitičnost.

Je nutné si ale uvědomit přítomnost slova "dotované". Peníze, kterými stát přispíval na dotovanou životní úroveň, nutně chyběly jinde. Proto v léčebnách pro duševně choré vládly prakticky středověké podmínky, proto vybavení nemocnic pokulhávalo za vyspělým zbytkem světa o několik koňských délek, proto se města rozpadala před očima, proto úroveň cestování byla jen o málo vyšší než za první republiky.

Následky tohoto sebevražedného hospodaření s sebou potáhneme jako balvan ještě dlouho. Ovšem, hlavně že se nemuselo platit krvavých třicet korun u lékaře.

Jak to tedy bylo? Zadarmo nebylo nic. Dokonce ani skoro zadarmo. Vše bylo dotováno z peněz, které všem chyběly jinde.

Lež č. 6 – Nekradlo se. Ani politici, ani nikdo jiný

Ale kradlo se. Nedá se říct, jestli méně nebo více než dnes, ale kradlo. Jistě si mnozí vzpomenu na oblíbenou větu "kdo nekrade ze státního, okrádá vlastní rodinu". Ostatně na okrádání ze společného majetku pamatoval zákon o rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví. Do něj se vešlo ledacos, od vyzobávání jablek v sadu přes odvoz cihel ze stavby až po krádeže autosoučástí ve fabrice. **Takovéto soukromé "znárodnování" se svého času dalo považovat za národní sport. Však kdo něco chtěl, materiál na stavbu chatky, luxfery, nové obutí na auto, lepší obkladačky v koupelně, a nechtěl čekat, jestli se na něj usměje štěstí po dlouhém čekání, nakoupil materiál pod rukou. Samozřejmě, že zpravidla šlo o materiál pocházející ze "socialistického vlastnictví".**

A to jsme jen u malých krádeží. Myslet si, že mezi stranickými kádry s funkcí a vlivem byl samý Mirek Dušín, je znakem bezbřehé naivity. I tam fungovala takzvaná "malá domů", i tam ruka ruku myla, šidilo se, uplácelo se službičkami a nedostatkovým zbožím. Těžko by v době socialistického odměňování měly stranické paničky luxusní dovolené, tuzexová auta a devizová konta. I za vlády KSČ existovala šlechta, která byla rovnější než ostatní, měla vlastní prodejny a nemocnice, i tehdy kvetla vzájemná družba mezi stranickými kádry a šedou ekonomikou překupníků a veksláků.

Jak to tedy bylo? Kradlo se. Na počátku vlády jedné strany byla obrovská krádež a ta předznamenala jeden z nejvýraznějších rysů tehdejšího způsobu života. Jediný rozdíl oproti dnešku je v tom, že neexistoval bulvár, který by o tom psal, a nebylo vůbec vhodné o něčem takovém mluvit nahlas.

Lež č. 7 – Každý mohl cestovat

Ano, mohl. Na Slapy, na Sázavu, do Prahy za památkami. Což ale není to cestování, o kterém je řeč. Problém byl ve vycestování, byť jen do NDR na nákupy, do Karl-Marx-Stadtu. I do spřátelených zemí byl potřeba cestovní pas a nebylo nic neobvyklého, když byl pas občanovi odejmut nebo prostě nebyl vydán. S trochou štěstí se ale do soudružských zemí cestovat dalo. Ne však do všech.

Jistě si mnozí vzpomenu na šedivý pas, který byl mnohými považován za klenot, protože to byla jediná vstupenka do tehdejší Jugoslávie. Svého času byla Jugoslávie využívána těmi nevděčníky, kteří nehodlali kolektivně žít a pracovat pro blaho všech, jako dálnice k vysněnému Západu. Proto se začal vydávat tento speciální cestovní doklad, který sloužil jako síto na ty prověřenější z občanů, u kterých byla vysoká šance, že se jedou pouze zrekreovat.

Říká se "nebyls v SSSR, nerad". *Dostat se tehdy do kolébky socialismu a vidět na vlastní oči, kam až vede blahobyt pod vedením strany, bylo skoro nemožné.*

Fungoval poměrně čilý výměnný obchod mezi sovětskými občany, pro které bylo Československo totéž, co pro nás Rakousko. Prostřednictvím dopisu se domluvil kšeftíček, sovětská rodina vyběhala bumáčky, zaslala pozvání a mohlo se vycestovat. Na oplátku pak sovětská rodinka vyrazila "na Západ" a stala se pro našince na nějakou dobu kamenem na krku, návštěvou z pravěku a důvodem posměchu širokého okolí. To vše samozřejmě jen pokud byli úředníci příznivě nakloněni. V opačném případě ani bumážka nepomohla a necestovalo se.

Vycestovat na Západ? Podívat se, kam až to dotáhnul zahnívajcí kapitalismus? Na vlastní oči vidět utrpení vykořisťovaných dělníků a soudruhů z kapitalistických zemí? Pro naprostou většinu národa neuskutečnitelný sen. Pro vycestování do takové země byla potřeba hromada razítek, neposkvrněný kádrový profil, vyjádření všemožných stranických výborů, od zaměstnavatele až po domovnici, bylo nutné získat vízum, devizový příslib... S neuvěřitelnou hromadou štěstí a přidělenými valutami, které stačily tak možná na kávu se sachrdortem, se pak dalo vycestovat. Po návratu samozřejmě cestovatele čekal posměch okolí, protože jen blázen se vracel zpátky po takovém očistci s úřady.

Jak to tedy bylo? Do bezproblémových soudružských zemí mohl skoro každý. Do Jugošky a Sojuzu málokdo a na Západ jen dokonale prověřený občan, případně majitel dobrých konexí, zelinář či řezník.

Lež č. 8 – Byli jsme vyspělá, průmyslová velmoc

Ano, byli. Ovšem nikoliv zásluhou komunistického panování. Respektovanou a vyspělou průmyslovou velmocí jsme byli dávno před zavedením socialistického hospodářství. Naopak, soudruzi se ukázali jako špatný hospodář. Centrálním plánováním, umělým tlumením invence a nutností vyrábět podle sovětského vzoru, diktovaným trhem, omezováním výroby na úkor zbrojního průmyslu, bržděním vývoje a modernizace dokázali udělat z kdysi slavných značek prakticky bezcenné zboží, které nedokázalo konkurovat zbytku světa.

Těžko by v tak skvělé, na průmyslu postavené zemi existovaly dlouholeté pořadníky na automobily, nestavěly by se obytné baráky podle tří, čtyř šablon a určitě by nebyly stále opakované problémy s nedostatkem vložek, toaletního papíru či pánských slipů. Často se argumentuje tím, že po listopadu 1989 noví majitelé fungující fabriky vykradli a nechali krachnout. Opak je pravdou. Fabriky byly v mnoha případech nepřipravené na konkurenční boj, měly dlouhá léta domluvené odbytiště v jiných socialistických zemích, neexistoval volný trh a najednou byly takové podniky hozeny do světa, kde si musely svými výrobky vybojovat odbyty. A to bohužel často nebylo možné díky zastaralé výrobě a minimální schopnosti držet se současných trendů. Lidově řečeno, takové firmy dostaly na frak od konkurence a už tady nebyl stát, který by jejich marný provoz dál dotoval.

Jak to tedy bylo? Vláda KSČ udělala z průmyslové velmoci technické muzeum.

Lež č. 9 – Každý měl práci, nebylo nezaměstnaných

Jde o často rozšířenou lež, často užívanou pro dokreslení "neskutečného teroru a bídy, v které dnes žijeme". Za vlády komunistické strany se udržovala umělá přezaměstnanost, byly vytvářeny spousty zbytečných pracovních míst, protože byla povinnost pracovat. *Zjednodušeně řečeno, z Československa byl vystavěn takový velký pracovní lágr.* Lidé nechodili do práce, ale do zaměstnání, a produktivita práce byla víc než mizerná.

Být tehdy nezaměstnaný, čili nemít v průkazu razítko zaměstnavatele, bylo porušením zákona a absence takového potvrzení často znamenala přímou cestu za mříže až na tři roky s nálepkou "příživník". Zákon o takzvané příživě byl jedním z klacků na režimu nepohodlné kverulanty. Nebylo nic jednoduššího, než se postarat o to, aby vyhlédnutá oběť nikde práci nedostala, a za čas sáhnout po paragrafu o příživnictví.

Jak to tedy bylo? Každý měl povinnost být zaměstnan, a kdo nepracoval, skončil za katrem.

Lež č. 10 – Bylo líp, byly to zlaté časy

Jediné, co se dá na tento argument odpovědět, je "jo, bylo pěkný, že jsme byli mladší". Nic víc. Zajímavé je, čím vším je tento argument často doplňován. Bylo pivo za pár kaček, metro za korunu, lidi nemysleli na kraviny, věnovali se chatičkám, zahrádkám, svým škodovčenkám, nefetovali, v televizi dávali samé zábavné pořady, humor byl inteligentnější, k pohodě stačil Kája Gott.

Kecy, draží přátelé. Je na místě odcitovat neznámého autora: *"Je absurdní, že o týchle zkurvený době jednou budou lidi mluvit jako o zlatých časech."*

Pivo bylo za pár kaček, protože nalejt občana bylo tak jednoduché. Napil se, vyspal se z toho a hurá do Kolbenky. V kantýně si dal dvacet deka vlašáku s rohlíkem za bůra, cestou domů metrem prolístoval Rudása, večer na něj oloupal brambory, zkouknul televizní noviny, kde se dozvěděl, jak trpí američtí dělníci, jak imperialisté chřestí atomovými raketami, zasníl se u poutavé reportáže z dožíněk a zanádal u komunální kritiky o nedostatku zavařovacích víček. Po zprávách si otevřel lahvače, hodinku se napíнал u majora Zemana, zasmál se u Televariét a šel spát.

Nebyly to zlaté časy, byl to nudný život lidí zavřených v kleci, s povolenou, předem schválenou zábavou, pravidelným krmením. Lidí často hledajících nějakou noru, nějaký temný kout, kde by se před šedí socialistického života na chvíli schovali. Byl to život vycvičených zvířátek, kterým byla cesta k jakékoliv individuálnosti a odlišnosti ztěžována. Bylo to čtyřicet let násilné deformace národa, jejíž následky si neseme nejen my, ale pravděpodobně i nějaká ta generace po nás. Socialistický občan věděl, že když bude hodný, bude mít plný talíř a nebude se muset o nic starat. Na co jsou mu nějaké svobody, když si za ně nic nekoupí. *To je stigma většiny současných voličů levice, kdy alfou a omegou je plný žaludek a minimum zodpovědnosti.*

Byla to nudná a šedivá doba, kdy to, co nedostalo pozehnání a certifikát neškodnosti, nemělo šanci. Kdo si dnes pamatuje nahrávací orgie, když se někomu povedlo sehnat Flojdy, Kisáky, Stouny, zatímco z rádia se valil nepřetržitý proud Michala Davida, Standy Procházky, Cézara, Horňáka, Vondráčkové. Kdo si dneska pamatuje sedánky nad kotoučkem se záznamem Woodstocku, komu se vybaví to příjemné šimrání v břiše, když se u ohně nebo v hospodě na kytary spustila nějaká krylovina.

Svobodné zprávy a hudební novinky se k nám ze světa dostávaly prostřednictvím Svobodné Evropy, Hlasu Ameriky, BBC, Deutsche Welle nebo třeba Kanadského rozhlasu. Dlouhá léta byl jejich poslech rušený, protože na co by socialistickým člověku byly pravdivé zprávy. Ještě by začal přemýšlet. O tom, co vykládal Sláva Volný, nebo o tom, co hrála Rozina na Svobodce, jaké jsou hudební žebříčky ve světě, kterými nás oblažoval John Kelway z Londýna nebo Michael Prostějovský z Kolína nad Rýnem, jak si žijí krajané v Kanadě, o kterých vyprávěla Vesna Alinec a koneckonců o zprávách z domova zakončených "Ivan Medek, Hlas Ameriky, Vídeň", se mluvilo jen šeptem.

Seznam zakázaných knih a autorů byl sáhodlouhý, strana dokázala okázale ignorovat i udělení Nobelovy ceny Jaroslavu Seifertovi. I v době těsně před pádem vlády jedné strany, kdy nebyl svérák utážený až tak těsně, byly k vidění takové absurdity, jako na besedě s Jaroslavem Foglarem promítaný diapozitiv s obálkou knihy Pod junáckou vlajkou, kde slovo junáckou bylo začerněno.

Národ se dělil na dvě zásadní a početně nepoměřitelné skupiny. Bylo obrovské stádo, které mlčelo, drželo hubu a krok, jednou za čtyři roky odvolilo jednotnou kandidátku, občas si zanádal po tom, co se ujistilo, že za dvěma opravdu nikdo nestojí, a jinak nic neřešilo. A bylo tady stádečko těch, co prakticky celou dobu utíkali. Ne někam, ale před něčím. Utíkali ke knížkám, které kolovaly republikou ve stopadesáté kopii na průklepáku, utíkali k stokrát ohraným kazetám s Krylem, Jasnou pákou, Plastikama, Nohavicou. Utíkali na čundry, mezi partu, kde si hráli na skautíky a kovboje. Tvořili skupinky, kde bylo alespoň zdání svobody, kde byli mezi svými.

Člověk byl neustále pod dohledem. Špiclovalo se, udávalo, od uličního výboru strany, přes příslušníky Pomocné stráže VB až po podnikové kádrováky byl život každého jako pod drobnohledem. Kdo tehdy mohl tušit, že se do udávání pustily i modly, jako byl Jarek Nohavica nebo Milan Kundera. Kdo z dospělých, kteří si s napětím a jako četbu na pokračování kupovali po listopadu vycházející seznamy estébáků, nenašel nikoho známého?

Byla to šílená doba, plná šílených lidí, vedená šílenci. Rozhodně to nebyly zlaté časy. Jak to tedy bylo? Stálo to za hovno. Ale byli jsme mladší.

*esenbák - příslušník Sboru národní bezpečnosti Ministerstva vnitra, jehož součástí byla Veřejná bezpečnost, pozn. red.

Převzato z Makovsky.blog.idnes.cz se svolením autora Dušan Makovský - 2013

*"Mě se před sexem vždy točí hlava."
"A co před tím děláš?"
"Co bych dělal!? Nafukuju."*

Čína jako odpudivá země, v níž si nelze zachovat zdravý rozum

Kamil Fila Respekt

43letý čínský režisér Ťia Čang Kche získal za svůj třináctý počín **Dotek hříchu** v Cannes cenu za scénář. Nelze to pokládat za nic jiného než kolektivní zatmění mysli. Čtyři příběhy ze současné Číny spojené pouze tématem „tak dlouho se na mě tlačí, až to nevydržím“, vynikají velmi pečlivým popisným realismem prostředím. Autor ale podle mě tentokrát propojil nepropojitelné: civilnost s operou.

Pokud chcete získat představu, jakým způsobem se dnes v Číně mísí tamní verze komunismu s tamní verzí kapitalismu, Dotek hříchu vás zavede na venkov i do města, mezi starší i mladší generaci, ukáže vám životní zoufalství i vykořisťování z mužského i ženského pohledu. Vynikající kamera (k tomu i ucházející a překvapivé digitální efekty), typový výběr herců i neherců, pocit nezměrnosti prostoru, kde se člověk může ve světě snadno ztratit a nikdo ho nebude hledat a nikomu nebude chybět. Jako poznávací neturistický prospekt má film svou hodnotu.

Co se tváří jako sociální mikrodráma (muž se marně snaží dokázat zkorumpovanost svého šéfa; nájemný vrah se chce rozvodit s manželkou; žena chce konečně přimět ženáče k rozvodu, mladík bezcílně střídá povolání a marně hledá lásku), však vždy vrcholí brutálním násilím, kdy postavy zatlačené do kouta začnou hromadně vraždit. Jakýmsi klíčem k tomu má být symbolicky i sledování čínské opery, kde jsou podobné výbuchy patetického násilí běžné, a pouze postavy filmu nejsou dost heroické.

Film MOŽNÁ ukazuje, že již nelze být hrdinou, ale zůstanete vždy jen zoufalcem. Čína se tu jeví jako odpudivá země, v níž si nelze zachovat zdravý rozum a řešit věci konstruktivně. Bohužel nejde odečíst, nakolik autor myslí své dílo naturalisticky a nakolik symbolicky, či dokonce vážně nebo s nadsázkou.

Když si postava v první „povídce“ bere brokovnici a zabalí ji do ručnicku s obrázkem rozzuřeného tygra, přičemž se ve zvukové stopě ozve i tygří řev, člověka to znejistí. S každou další povídkou je pak ona úroveň humoru méně zřetelná a mnoho scén působí, jako by jejich směšnost nebyla záměrná. Je jistě individuální, kdy komu dojde trpělivost a přestane se do postav vcítovat, jisté ale je, že do konce to nevydrží nikdo. Finále se dá sledovat jen s jistou dávkou pobavení nebo otrávenosti, ovšem nikdo už si nemyslí, že se dívá na životné figury.

Řemeslně je film na výši, nicméně vypravěčsky působí jako naivní prvotina umíněného člověka, který chce publikum ohromovat obrazy nesnesitelného utrpení, které údajně nemají jiné řešení. Pokud by měl film tři segmenty nebo pět, bylo by to téměř jedno; režisérovi stačí, že poslední příběh vyřeší tak, že hrdina sáhne na život sám sobě. Dotek hříchu zobobňuje autorův úpadek a především dokládá, jak se styl režisérů této generace čínských filmařů, jenž je pořád vázán na prvky magického realismu, vyčerpal.

Práce historiků je utlumena, takhle vládne levice, říká Němcová

18. srpna 2013 PRAHA - Levicová vláda přepíše vývoj v Česku po pádu komunistické totality. To je rudý hadr, jímž chce ODS podle Miroslavy Němcové zmobilizovat své voliče, aby přišli k předčasným volbám, k nimž se schyluje. "Hned pro prezidentských volbách následoval rozvrat Ústavu pro studium totalitních režimů," řekla Němcová, místopředsedkyně ODS, v rozhovoru pro LN.

Němcová míní, že práce dokumentačního týmu je utlumena. "Nevycházejí knihy ani výzkumné práce," říká Němcová, která by měla spolu s úřadujícím předsedou ODS Martinem Kubou vést stranu do předčasných voleb.

Jedním z těch, kdo na situaci podle Němcové doplácí, je bývalý ředitel ústavu Pavel Žáček, který dostal v květnu výpověď.

"Měl například vyjít druhý díl protokolů vyšetřovací komise k 17. listopadu péčí Pavla Žáčka, který na rozdíl od prvního dílu pod ÚSTRem už nemůže vyjít. On teď přemýšlí, že to vydá jinak," tvrdí Němcová.

Podle šéfky sněmovny je to příklad toho, jak bude vládnout levice. "Poselstvím naší volební kampaně by mělo být: hrozí tu ústavní většina ve sněmovně, podobná, jako už je dnes fakticky v Senátu. Socialistickokomunistická většina s vlivem prezidenta v sociální demokracii. To bude jedna z věcí, k nimž budeme chtít obracet pozornost voličů," říká Němcová. *Lidé smí demokraticky zvolit jen ty, které určíme my, říká levicová vláda.* LN

Případ s cedníkem

Aston Neff – Neviditelný Pes

Minulý týden mi radost udělal případ s cedníkem a hned jsem si řekl, že tuhle pozitivní kauzu musím zmínit i v Posledním slovu. Jistý občan se nechal v Brně vyfotit na občanku s cedníkem na hlavě s tím, že ho nosí jako hlavokryt z náboženských důvodů. Je totiž pastafarián a věří, že svět stvořilo Létající špagetové monstrum. Mé sympatie má jak onen zmíněný pastafarián, tak úředníci brněnského magistrátu, kteří mu průkaz s fotkou s cedníkem na hlavě vystavili. Na fotce je mu vidět do obličejové díry vyhovuje i novým parametrům, které umožňují obličej digitalizovat. Důležitý pro identifikaci je obličej a ten je čitelný s cedníkem i bez cedníku.

Chvála bohu, že to takhle proběhlo, radoval jsem se. A pokračoval v úvahách: Lze si představit i jiný průběh. Pastafarián přijde s cedníkem na hlavě a chce se nechat vyfotit na občanku. Vyhodí ho. Podá trestní oznámení. Zahájena kauza, jde přes soudy všech instancí až ke štrasburskému soudu pro lidská práva, který posoudí, zdali nošení cedníku na hlavě patří k esenciálnímu lidským právům, či nikoli. Soud zjistí, že ano. Vzedme se vlna odporu a je založena strana prosazující hlavokrytní řád a proti ní vystoupí tisíc neziskovek podporující myšlenku svobody hlavokrytu. To vše se nestalo, protože úředníci v Brně byli rozumní, zakončil jsem svoji pozitivní úvahu o pastafariánovi a občance.

Radost netrvala dlouho. Do kauzy se vložilo ministerstvo vnitra. Zdá se, že toho má málo na práci a že si musí na pastafariána Lukáše Nového došlápnout. Pastafariáni nejsou v Česku oficiálně registrováni, dí ministerský mluvčí, a výjimka ze zákona se na ně nevztahuje. Zmíněný pastafarián má zatím jen nouzovou, jednoměsíční občanku. Přenese svůj cedník i do trvalého osobního dokladu?

Zatím se pracuje na ministerském posudku a ministerstvo doporučuje pastafariánovi, aby se eventuálně obrátil na soud. Takže ta moje absurdní vize, co se stane, když mu cedník zadržou, se naplňuje s prudkostí přívalového deště. Hlásí se zájemci o pastafariánství. Ani to není překvapující v zemi, která si zvolila za nejvýznamnější osobu svých dějin Járu da Cimrmana. Můžeme čekat bitvu jak na poli juristickém, tak spirituálním. Ale viděl bych ještě jednu cestu.

Na webu ministerstva vnitra najdete poučení o náležitostech osobního dokladu a je tam i oddíl o pěti odstavcích, jak má vypadat fotografie. Jeho dikce je poněkud odlišná od znění příslušného odstavce v zákoně 328/1999 Sb. o občanských průkazech. V zákoně se jasně píše, že zobrazená osoba musí být bez pokrývky hlavy, kdežto v poučení to výslovně nařízeno není. Ale pozor, je tam ještě jeden háček. Zákon se zmiňuje o odůvodněné pokrývce hlavy z náboženských nebo zdravotních důvodů. Co když se prokáže výrazný zdravotní efekt cedníku, který odstiňuje, ba izoluje sílu vyzářování víry v Létající špagetové monstrum a tím chrání nevinné, dosud nezasažené občany před jeho vlivem? Zatím se vyjadřují ministerstvo vnitra a ministerstvo kultury. Nyní je na řadě ministerstvo zdravotnictví.

Proč nevyhubit parazity a proč legalizovat drogy

Jaroslav Flegr

Tak jsme se před časem dozvěděli, že živnostníci jsou paraziti, a od té doby si bere chudáky parazity do huby kdekdo. Věřejnost musí být zmatená – podle čeho třeba rozhodnout, zda je pan Mládek parazit, a jestli je, zaslouží si kvůli tomu bez milosti vyhubit? Rovnou přiznávám, že zodpovědět tyto otázky není vůbec snadné, a to ani pro profesionálního parazitologa.

Učebnice praví, že parazit je organismus, který tráví část svého života v těsné vazbě na určitého příslušníka jiného druhu, přičemž on sám má z této vazby užitek a jeho partner, tj. hostitel, škodu. Z definice tedy vyplývá, že kukačka je parazit (sociální, konkrétně hnízdní parazit), protože ve stadiu mláďete vždy získává potravu od svých dvou konkrétních pěstounů, naproti tomu komár nebo stínový ministr sociálních věcí nejspíš parazity nejsou. Oba sice svému okolí škodí (nemám zde na mysli konkrétního komára nebo konkrétního politika, uvažují typického komára a typického českého politika), ale neváží se přitom na konkrétního jedince hostitelského druhu a místo toho rozdělují svou „přízeň“ mezi mnohem víc obětí. Takovým organismům říkáme mikropredátory. U politika není navíc splněna ještě druhá důležitá podmínka – neparazituje totiž na příslušnicích jiného biologického druhu, ale na příslušnicích druhu vlastního. Tato podmínka je velmi důležitá, jinak bychom byli parazity všichni – nejprve totiž parazitujeme jako typický endoparazit v těle matky,

následně krátce jako ektoparazit na těle matky a později jako sociální parazit na příslušnicích své rodiny. Řadě z našich bližších vydrží tato třetí fáze parazitismu až do smrti.

Dobrá, typičtí politici či živnostníci nejspíš parazity nebudou, mohli by však být mikropredátory, což není z hlediska ekologie či morálního kreditu příliš velký rozdíl. Pro parazita je nevhodné, když si svého hostitele imunizuje, pro mikropredátora to výhodné je, doplatí na to totiž až jeho následovníci, a tedy potenciální konkurenti. Tedy, když například komár imunizuje myš, nebo když stínový ministr za ČSSD řekne nebo udělá nějakou pitomost (u nás to ale musí být opravdu hodně velká pitomost), napadnou vytvořené protilátky trávicí trakt dalších komárů, případně voliči podobně potrestají kandidáty ČSSD v příštích volbách. Naproti tomu, když se obdobně chyby dopustí parazit, například klíště nebo veš, dojdou případné újmy oni osobně.

Jak je to ale s tou škodlivostí parazitů a mikropredátorů? Někdy docela složité. Vezměme si například takového jazykožravého koryše rodu *Cymothoa* (to je ta potvůrka na obrázku) nebo drogového dealera na maloměstě. Když rybě umře její koryš nebo když narkomanovi zavřou jeho dealera, trpí a chřádnou, a mohou se až uchřádnout. Ani koryš ani dealer tedy přísně vzato nespĺňují definici parazita – jak ryba, tak narkoman mají ze svého parazita užitek a určitě mu ve vlastním zájmu pomáhají přežít. Kdyby však rybě na úplném začátku koryš „nevykousl“ jazyk, mohla by pomocí něho získávat potravu nejspíš lépe, než když musí z tlamy vyplazovat namísto jazyku koryše a poté se s ním dělit o potravu, kterou on na dně uchopí do svých „tlapiček“. Že by se lépe dařilo narkomanovi, kdyby býval nikdy nevyzkoušel návykovou drogu, je asi každému zřejmé. Možná méně zřejmé je to, že strategii drogového dealera vlastně používá, chce věřit že nevědomky, také naše chrabrá policie. Velká část nákladného policejního aparátu nás sice chrání před trestnou činností spojenou s prodejem a konzumací drog, ovšem této trestné činnosti by bylo mnohem méně, kdyby konzumace drog nebyla, v případě třeba marihuany nebo halucinogenů navíc zcela zbytečně, kriminalizovaná. Bylo by zajímavé spočítat, o kolik by klesla celková kriminalita a o kolik menší policejní aparát bychom museli živit, kdyby byly drogy levné a legální. A že bychom museli vynaložit více prostředků na zdravotní péči o závislé? I o tom dost pochybuji. Kdyby na složení, kvalitu a způsob distribuce drog dohlížely státní orgány, zdravotních komplikací a zbytečných úmrtí by podle mě spíše ubylo. V každém případě by to byl jen zlomek toho, co nás na zdravotní péči stojí v současnosti legální a masově užívané drogy, alkohol a extrémně návykový tabák.

A druhá otázka? Je třeba všechny parazity vyhubit? Raději snad ne. V první řadě bych otevřený konflikt nedoporučoval, neboť paraziti jsou v početní převaze. Jak si již v 18. století povšiml autor Gulliverových cest a vlastně i zakladatel obecné parazitologie Jonathan Swift, každý hostitelský druh, včetně samotných druhů parazitických, má nejméně jednoho svého parazita. Kdyby nebylo parazitů, nejspíš by se nikdy nevyvinulo pohlavní rozmnožování (ano, sexualita se nejspíš udržuje jakožto prostředek obrany proti parazitům, ale o tom zase až někdy jindy), a kdyby se nevyvinula sexualita, naši planetu by nejspíš obývaly pouze bakterie či organismy jim velmi podobné. Ale odhlédneme od minulých zásluh. Kdyby dnes vymizeli všichni paraziti, svět by se nestal lepším, ale podstatně horším. To, že v současnosti Zemi obývá tolik různých živočišných a rostlinných druhů, je umožněno z velké části tím, že specializovaní paraziti nedovolí úspěšným druhům zvětšit svou populaci natolik, aby vytlačily své konkurenty. Díky parazitům budou populace dvou druhů lišicích se třeba i řádově účinností využívání společného zdroje nakonec skoro stejně velké. Úspěšnější druh sice vytvoří poněkud hustší populaci, tím však usnadní přenos svým parazitům, a ti mu další zahušťování populace zadržou. Na Divokém západě, nyní mám na mysli Ameriku 19. století, nikoli jisté regiony České republiky, se někdy říkalo puškám a koltům „rovnátka“. Umožňovaly totiž vedle sebe přežívat fyzicky slabým a silným. Takovými rovnátky jsou v přírodě i paraziti. Bez nich by v prostředí přežilo jen pár kompetičně nejschopnějších druhů. Učebnice zoologie i botaniky by se asi daly výrazně zestručnit, takže by se mohlo věnovat o to víc prostoru třeba větnému rozboru. Žáci by konečně pochopili i větu doplňkovou a osvojili si použití přechodníku minulého ve staroslověnině; nedělní rodinný výlet do zoologické zahrady by se však stal podnikem poněkud tristním.

Ale už se tu vykecávám trochu dlouho. Další podrobnosti si pěkně nejdete v mých knihách Zamrzlá evoluce nebo

v Pozor, Toxo! – v nich je, jak známo, vše. A v ušetřeném čase mi prosím hned teď vyplňte další internetový dotazník na adrese

http://bio.natur.cuni.cz/~leb/Dilemata_RK/?obsah=main.

Minule jste byli fakt dobří – fotky mi ohodnotily 4 tisíce osob, takže je více než jisté, že vbrzku vyrveme přírodě i poslední zbylá tajemství. Jen co mi dovolí mé pedagogické povinnosti (například vyplnění známek 600 studentů do fakultního studijního informačního systému – buď navěky proklet jeho tvůrce a třikrát navěky úředníci, kteří pod hlavičkou elektronizace studia postupně přesouvají veškerou svou práci na bedra nás pedagogů), tedy jen co mi „mé“ povinnosti dovolí pořádně vyhodnotit získaná data. A pozor, tentokrát se ihned po vyplnění dotazníku také dozvíte i něco o sobě. Takže rychle nasdílejte tento článek na facebooku, zvýšíte reputaci ješitného autora – ták, děkuji – a hurá na zajímavý dotazník.

Glenn Greenwald: Británie zneužila svého zákona

proti terorismu

Toto je zjevně velmi vážná eskalace jejich útoků na shromažďování informací pro novinářské účely a na novinářskou práci. Už dost špatné je to, že stíhají a vězní zdroje. Je ještě horší věznit novináře, kteří informují o pravdě. Ale začínat zadržovat rodinné příslušníky či partnery novinářů to už je čistá despotie. Dokonce i mafie měla etická pravidla, že se nezaměřovala na členy rodiny lidí, jimiž se mafie cítila ohrožena. Ale britské loutky a jejich vlastníci v americkém národním bezpečnostním státě zjevně nemají ani takovéto minimální skrupule.

V komentáři k zatčení svého partnera v Londýně píše Glenn Greenwald v deníku Guardian mimo jiné toto: V 6.30 ráno mého času - v 5.30 času na východním americkém pobřeží - mi zatelefonoval někdo, kdo se identifikoval jako "bezpečnostní činitel na letišti v Heathrow." Sdělil mi, že můj partner, David Miranda, byl "zadržen" na letišti v Heathrow podle oddílu 7 Zákona proti terorismu z roku 2000. (...)

Okamžitě jsem se spojil s deníkem Guardian, který poslal na letiště právníky, stejně jako s různými činiteli brazilské vlády, které znám. Do hodiny se do věci vložilo několik vysokých brazilských činitelů a vyjadřovali rozhořčení nad tím, co se děje.

Zveřejněným účelem britského Zákona proti terorismu 2000 je podrobovat lidi výslechům o terorismu. Pravomoc osoby zadržovat, tvrdí britská vláda, je využívána ke zjištění, zda "daná osoba se podílí na přípravě, organizování či podporování terorismu".

Britská policie zjevně neměla absolutně žádné podezření, že by David měl cokoliv společného s nějakou teroristickou organizací, anebo se účastnil nějakého teroristického spiknutí. Namísto toho ho vyslyšeli ohledně článku týkající se špehování, které nad občany provádí americká NSA, které dělá Laura Poitras, Guardian a já. Naprosto zneužili svých vlastních zákonů proti terorismu z důvodů, které nemají vůbec nic společného s terorismem: Byla to mocná připomínka toho, jak často vlády lžou, když tvrdí, že potřebují další pravomoci na "boj proti terorismu" a jak nebezpečné je poskytovat neomezenou moc jménem boje proti terorismu politickým činitelům.

Než Davida Mirandu propustili, zkonfiskovali mu množství osobních věcí, včetně jeho laptopu, mobilu, videoher, DVD, harddisků a dalšího materiálu. Neuvedli, kdy to vrátí, anebo zda to kdy vrátí.

Toto je zjevně velmi vážná eskalace jejich útoků na shromažďování informací pro novinářské účely a na novinářskou práci. Už dost špatné je to, že stíhají a vězní zdroje. Je ještě horší věznit novináře, kteří informují o pravdě. Ale začínat zadržovat rodinné příslušníky či partnery novinářů to už je čistá despotie. Dokonce i mafie měla etická pravidla, že se nezaměřovala na členy rodiny lidí, jimiž se mafie cítila ohrožena. Ale britské loutky a jejich vlastníci v americkém národním bezpečnostním státě zjevně nemají ani takovéto minimální skrupule.

Pokud si britský a americká vláda myslí, že takovéto taktiky nás zastraší a nebudeme dál agresivně informovat o tom, co ty dokumenty obsahují, jsou více než pitomí. A nadto - pokaždé, když americká a britská vláda ukáže světu svou pravou barvu - jako když zabránil letadlu bolivijského prezidenta odletět bezpečně domů, když vyhrožují novinářům stíháním, když se chovají tak, jak se chovali dneska - jediné, co tím dokážou, je, že velmi nápomocně zdůrazní, proč je tak nebezpečné jim dovolit, aby vykonávali vskrytu své obrovské, nekontrolované špehovací pravomoci. Z levicových Britských listů

Kolik vydělají automobilky na jednom autě? Některé i statisíce

Jak výdělečný je automobilový byznys – to je téma, které si velké automobilky nechávají spíše pro sebe, ale na druhé straně se mu nevyhýbají například odbory ve velkých koncernech. Zisk z jednoho vozu je totiž silným trumfem odborů při jednáních o mzdách. Německý magazín Focus se pokusil nalézt letošní krále zisku mezi výrobci automobilů.

Nejspokojenější mohou být při pohledu do účetnictví akcionáři prémiových značek; Evropa je pro řadu výrobců ztrátovým teritoriem.

Jestli auta budou přinášet i nadále automobilkám (i když asi ne všem) tučné zisky, to záleží třeba i na tom, kolik lidí se bude podílet na produkci jednoho vozu. Současný tlak na výrobní náklady tlačí tyto zisky v mnoha případech enormně dolů. Přesto ne všichni jsou nešťastní.

Kolik automobilky tedy podle studie magazínu Focus vydělávají na jednom autě? Například Porsche v přepočtu 430 tisíc korun na kusu, Toyota 46 700 korun.

Podle profesora Ferdinanda Dudenhöffera z katedry automobilového průmyslu Univerzity Duisburg-Essen se dobrý hospodář nikdy nevzdá zisku, ale určitě všech vedlejších a zatěžujících finančních nákladů a činností. Odborníci spočítali vývoj tržeb u jednotlivých výrobců automobilů za první půlrok 2013. Zaměřili se na zisk z jednoho vozu před zdaněním a započtením úroků (EBIT). „Nebrali jsme v úvahu další aktivity firem jako například BMW nebo Toyota, které nesouvisí přímo s výrobou automobilů,“ říká profesor Dudenhöffer.

Nejlépe si v žebříčku vedou prémiové značky, tedy výrobci velmi drahých a dražších typů, kam lze počítat Porsche, Ferrari, Maserati, Audi, BMW a Mercedes-Smart.

Z dostupných údajů vyplývá, že marže se nezměnily z uvedené pětice pouze u Audi (zůstaly na stejné částce jako v roce 2012). V případě BMW poklesl zisk na jeden vůz o 637 eur, Mercedes-Smart si z loňského výsledku odepsal dokonce 1011 eur. Zisky klesají i Ferrari, Maserati a dalším luxusním značkám jako Mini (patřící do skupiny BMW). Výjimkou není ani Rolls-Royce.

Prémiovým automobilkám obecně pomáhá k vysokým maržím nejen síla značky, ale také skutečnost, že jejich zákazníci často objednávají auta s rozsáhlou příplatkovou výbavou. Tématu výbavy na přání u prémiových značek jsme se krátce dotkli například ve srovnávacím testu Audi R8 vs. Porsche 911.

Z velkých automobilek je co do zisku z jednoho kusu na špici japonská Toyota. Ta si z jednoho vyrobeného auta připsá k dobru před zdaněním 1801 eur (asi 46 700 korun). Je to sice devětkrát méně než u Porsche, ale jihokorejský Hyundai je s 1027 eury o více než 800 eur níž.

Kdo uteče (z Evropy), vyhraje?

Toyotě přinesly plody přísné úsporné programy, které zavedla po celkovém ústupu japonských značek a následcích zemětřesení a výbuchu v atomové elektrárně Fukušima.

„Velké zlepšení dokazuje, že by se Toyota mohla vrátit ke své bývalé síle a pozici mezi japonskými značkami,“ říká profesor Dudenhöffer. K posílení pozice Toyoty a vylepšení marží pomohla podle německého experta i devalvace japonské měny a stabilizace mezinárodních cen.

Toyotě v celosvětových prognózách nahrávají i další předpovědi odborníků. S přibližně 9,9 milionů prodaných vozů by se letos měla opět prosadit do čela žebříčku největších výrobců automobilů a předstihnout tak General Motors (9,8 milionu) i Volkswagen (9,6 milionu).

Všeobecně se má za to, že v zisku, byť stále stlačovaném dolů, budou letos a v dalších letech ty automobilky, které se zaměřují především na mimoevropské trhy. Výrobci spoléhající na evropské zákazníky musejí počítat s dalšími propady s ohledem na stále se snižující poptávku na starém kontinentu.

Evropské aktivity jsou pro řadu výrobců aktuálně ztrátovým podnikem. Nejvíce na jednom prodaném autě prodělá v Evropě Ford, následovaný Renaultem a GM (Opel, Chevrolet).

Ve výsledcích Fordu se odrážejí náklady na restrukturalizaci, kterou už společnost pod vedením Alana Mulallyho úspěšně absolvovala ve Spojených státech. V polovině dekády chce být evropský Ford opět v zisku a na delším horizontu počítá podle agentury Reuters s provozním ziskem šest až osm procent.

Pavel Hrabica, Autorevue.cz

První zlato pro ČR. Famózní Hejnová je mistryní světa v českém rekordu

Překážkařka Zuzana Hejnová si v Moskvě doběhla pro titul mistryně světa. Autor: ČTK/AP/David J. Phillip

Moskva – 15.7. Zuzana Hejnová je mistryní světa v běhu na 400 metrů překážek. Ve finále v Moskvě byla první v cíli v českém rekordu 52,83 sekundy a získala pro Českou republiku první zlato na MS po šesti letech. V této sezoně zůstala Hejnová i v jedenáctém závodu neporažena.

Mistrovství světa v atletice v Moskvě: Finále:

Muži:

400 m př.: 1. Gordon (Trin. a Tobago) 47,69, 2. Tinsley (USA) 47,70, 3. Bekrič (Srb.) 48,05, 4. Cisneros (Kuba) 48,12, 5. Sánchez (Dom. rep.) 48,22, 6. Culson (Portor.) 48,38, 7. Kassé Hanne (Sen.) 48,68, 8. Clement (USA) 49,08.

3000 m př.: 1. Kemboi 8:06,01, 2. C. Kipruto (oba Keňa) 8:06,37, 3. Mekhissi-Benabbad (Fr.) 8:07,86, 4. Koech (Keňa) 8:08,62, 5. Jager (USA) 8:08,67, 6. Hughes (Kan.) 8:11,64, 7. Mutai (Keňa) 8:17,04, 8. Kowal (Fr.) 8:17,41.

Výška: 1. Bondarenko (Ukr.) 241, 2. Baršim (Kat.) 238, 3. Drouin (Kan.) 238, 4. Uchov (Rus.) 235, 5. Kynard (USA) 232, 6. Thomas (Bah.) 232, 7. Šustov (Rus.) 232, 8. Grabarz (Brit.) 229.

Ženy:

1500 m: 1. Aregawiová (Švéd.) 4:02,67, 2. Simpsonová (USA) 4:02,99, 3. Obiriiová (Keňa) 4:03,86, 4. Englandová (Brit.) 4:04,98, 5. Kipyegonová (Keňa) 4:05,08, 6. Šarminová (Rus.) 4:05,49, 7. Buckmanová (Austr.) 4:05,77, 8. G. Dibabová (Et.) 4:05,99.

400 m př.: 1. Hejnová (ČR) 52,83 - český rekord, 2. Muhammadová 54,09, 3. Demusová (obě USA) 54,27, 4. Titimecová (Ukr.) 54,72, 5. Childová (Brit.) 54,86, 6. Jaroščuková (Ukr.) 55,01, 7. Shakesová-Draytonová (Brit.) 56,25, 8. Wilsonová (Jam.) 57,34.

Trojkok: 1. Ibgüenová (Kol.) 14,85, 2. Koněvová (Rus.) 14,81, 3. Saladuhová (Ukr.) 14,65, 4. Williamsová (Jam.) 14,62, 5. Gayová (Kuba) 14,45, 6. Knjazevová-Minenková (Izr.) 14,33, 7. Pjatyčová 14,29, 8. Gumenjuková (obě Rus.) 14,15.

Oštěpař Veselý vybojoval zlato! O triumfu rozhodl první hod

Oštěpař Vítězslav Veselý se stal mistrem světa a po triumfu překážkařky Zuzany Hejnové získal pro Českou republiku na atletickém šampionátu v Moskvě druhé zlato. O svém vítězství rozhodl hodem hned z první série dlouhým 87,17 metru. Veselý navázal na svého kouče Jana Železného, který získal poslední ze svých tří titulů mistra světa v roce 2001 v Edmontonu.

Druhý skončil Fin Tero Pitkämäki, který hodil jen o deset centimetrů méně než český reprezentant. Třetí místo obsadil Rus Dmitrij Tarabin (86,23).

Veselý své soupeře zaskočil hned prvním pokusem. Další hod se mu nevydařil, ale ve druhém pokusu se k němu na 29 centimetrů přiblížil Pitkämäki. Právě Fin, který v loňské sezoně často v Železného skupině trénoval, Veselého zlobil nejvíce. Ve třetí sérii vedení českého oštěpaře odolalo jen o 10 centimetrů. To bylo však ze strany Veselého soupeřů všechno.

Přijde frajer do posilovny za trenérem a říká: "Za tři dny mám rande, musím na ni zapůsobit! Který přístroj mám použít?!" Trenér na se tak na něj podívá a řekne: "Zkuste bankomat u vchodu..."

Odpovědi na zkuškové otázky uchazeče o pracovní místo v Google Inc, který sice získal 0 bodů ze zkoušky ale přesto byl přijat:

B1. Během které bitvy zemřel Napoleon?

* během té poslední

B2. Kde byla podepsána Deklarace Nezávislosti?

* dole, na poslední stránce

B3. Hlavní příčina rozvodu?

* svatba

B4. Hlavní příčina neúspěchů?

* zkouška

B5. Co jste nikdy neměl ke snídani?

* oběd a večeři

B6. Co vypadá jako půlka jablka?

* druhá půlka

B7. Pokud hodíme červený kamen do modrého moře, jaký bude?

* mokrá

B8. Jak může člověk jít osm dní bez spánku?

* bez problémů, vždyť v noci spí

B9. Pokud budete mít 3 jablka a 4 pomeranče na jedné dlani a 4 jablka a 3 pomeranče na druhé, co budete mít?

* opravdu velké dlaně

B10. 8 zedníků postavili zeď za 10 hodin, kolik času to zabere 4 zedníkům?

* nezabere žádný čas, zeď již byla postavena

B11. Jak můžeme hodit vejce na betonový základ tak, abychom ho nerozbili?

* jakkoliv, vejce v žádném případě nepoškodí betonový základ

Personální oddělení v ČEZu se rozhodlo udělat test na téma korupce. Jedna z otázek byla: "Kolik času potřebuješ, aby sis z úplatků koupil BMW?"

Odpovědi byly následující:

firemní personalista: 2-3 měsíce

firemní právník: Asi tak 6 měsíců

vysoce postavený manažer: 2-3 ROKY!!!

U manažera se komise zarazila a zeptala se:

"Tak dlouho?" Odpověď manažera byla: "Hele, netlačte tak na pilu, BMW není zrovna malá firma."

Ptá se Pepíček dědečka:

"Dědo, komunisti byl červený nebo rudý?"

"Zlatý, Pepíčku, zlatý."

Redaktor New York Times se zeptal indiánského náčelníka Dva tesáky:

"Je Vám přes 90 let, celou tu dobu pozorujete bělochy - jakých úspěchů dosáhli a jaké škody napáchali? Když to vše zvážíte, kde podle vás běloši udělali chybu?"

"Když bílí muži přijíjí, indiáni být vládci země."

Žádná daně, žádná dluhy. Bizonů hodně, bobrů hodně, voda čistá... Ženy udělat všechna práce. Šaman léčit zadarmo. Indiáni muži celý den lovit a ryby chytat. Večer zazpívat, zatančit, zakouřit si, pak celou noc šukat."

Potom se náčelník trpce pousmál.

"Bílý muž dost kretén, když myslit, že taková systém se dát vylepšit..."

Vrátí se muž ze služební cesty a vidí svou ženu blondýnku sedět na židli a po kolena má samou strouhanku. Blondýna ale stále dál strouhá další a další rohlíky.

Tak se jí zeptá: "Proboha, co to tady vyvádíš?"

Blondýna odpoví: "Chtěla jsem ti na přivítanou udělat řízky a recept v kuchařce začíná: Strouhej tři dny staré rohlíky."

Babička přijde k doktorovi a povídá:

"Já když si utírám zadek, tak se mi hýbe pravý zub."

Doktor si ji prohlídne a povídá: "Až příště budete jíst španělský ptáčky, sundejte si z nich napřed tu šňurku!"

Ptá se žena manžela: „Kdybych ti utekla s jiným, budeš smutný?“

„A proč by mi mělo být líto cizího chlapa?“

Launch Your Career

Group Colleges Australia

Based in the dynamic, multi-cultural and iconic city of Sydney, Group Colleges Australia is home to thousands of international students from across the globe.

We provide a range of industry-led qualifications, delivered in state-of-the-art facilities by world-class teaching professionals. From English courses to bachelor degrees, all our qualifications are designed to provide you with the skills and knowledge to Launch your Career.

*GCA – Launching Careers
For Over 30 Years*

www.launchingcareers.com.au

Higher Education:

- Bachelor of Accounting (CPA Australia Accredited)
- Bachelor of Business

Vocational Education:

- Accounting • Information Technology
- Business • Multimedia • Tourism

English Language:

- General • IELTS Prep
- Academic English